

POLITIŠKOS ŽINIOS.

MASKOLIJA.

Maskoliškoji valdžia su didelėmis išimtimis apvaikščiojo su-
kaktuves priskyrimo Latvijos prie
Maskolijos. Pastatytas Rygoj ir
specijalkas paminklas; jo atiden-
ginimui Rygon atkako ir caras Mi-
kalojus su pulkais savo tarnų.
Valdžia ištikro gali džiaugtiesi iš
priskyrimo Latvijos prie Maskoli-
jos, nes per tai Maskolijos rube-
žiai atsiremė į jures, o jos šiuose
laukuose palengvina tautoms savi-
tarpini susisėmimas. Pirmą Mas-
kolija buvo atskirta nuo jurių, to-
dėl ji ir pasilikio užpakaly kitų
Europos tautų.

Bet ar gyventojai Latvijos turi
pamatą džiaugtiesi drauge, kad jie
pateko po rusų carų valdžią? Apie
tai reikia labai abejoti. Nei lat-
viai, nei kitos Maskolijos užkariau-
tos tautos neturi pamato džiaug-
tiesi iš priskyrimo prie Maskoli-
jos.

Teisybė, latviai šiandien prigu-
li prie apsviesčiausių Maskolijos
tautų, kultūriškai stovi augščiau ir
už lietuvių ir už lenkus, nekab-
bant jau apie kitas užkariautas
tautas. Bet kad latviai pralenkė
kitas tautas, tai ne maskoliškos
valdžios nuopelnai, priešingai, mas-
koliškoji valdžia, kiek tas jos ga-
lėj buvo, stabdė ir tebestabdė
latvių pasikėlimą, pančiojo ir pa-
čioja juos, kad iš to atkaktė iš Mas-
kolijos vidurių maskoliai galėtų pa-
sinaudoti.

Bet ir priskyrimo Latvija prie
Maskolijos vietinė administracija
pasilikio vokiečių rankose, nes mas-
kolių nebuvo pakaktinai. Vokiečiai
gi, patį stovėdami kur kas augš-
čiau už maskolius, nors ir spaudė
latvius, išnaudojo jų kraštą, latvius
pastatė beveik tokiose jau sanlygose
kokiųse po Anglijos jungu yra ai-
riai, bet negalėjo jiems užgnaužti
visus šviesos spindulius taip, kaip
padarė tikri maskoliai administra-
toriai kituose Maskolijos užkariau-
tuose kraštuose. Vokiečiai tiek
proto turėjo, jog suprato, kad nor-
rint iš savo valdomo krašto dau-
giau pelno turėti, reikia šviesti ir
mokyti to krašto gyventojus. Ir
istikro vokiečiai tą darė Latvijoje
daug geriau, negu darė tikri
maskoliai administratoriai kituose
jiems caro surusinti pavestuose
kraštuose. Latvijoje mokyklų bu-
vo daugiau, negu kitur, iš jų mo-
kyklų ir latviai galėjo naudotis ir
naudojosi. Latviai mokinosi
nuo vokiečių geriau išnaudoti žė-
mę, kad ji daugiau naudos atneš-
tų, mokinosi amatų. Išmoko ir
pramonės naudą suprasti ir joje
dalyvauti. Pakilę protškai ir ma-
terijaliai latviai suprato ir sa-
vo tautiškos reikalus ir pradėjo ga-
na pasekmę kovą su savo mo-
kytojais vokiečiais, iskarauja sau
vis daugiau tiesių ir jų tautystę iš-
visų atžvilgių eina stipry, vokie-
čiams reikia nusilenkti, išsizdėti
ne vienos senos privilegijos. Vieni
veik Latvijos miestai buvo suvo-
kietinti, ant gatvių nevisur galima
buvo latviskai susikalbėti, kaip tai
antai Lietuvos sostinėje yra ir po
šiai dienai, dabar gi daugelis mie-
stų pavirto į latviskus, Rygoj jau
didesnė pusė latvių, vokiečiai nyk-
sta.

Valdžia, paėmusi nuo vokiečių
administraciją ir administratorius
paskyrusi tikrus maskolius, bandė
ir Latvijoje vartyti paprastą rusini-
mo politiką, kolonizuoti ją mas-
koliais, bet ką gi Latvijoje veikė iš
Maskolijos vidurių atkeltas tamsus
maskolius, nemokantis nei žemę
kaip reikiant išdirbti? Jis su lat-
viais negali konkurencijos išlaikyti.
Maskolių kolonijos laikosi tik taip
ilgai, kol valdžia visus kolonistų
reikalus aprūpina, kaip tik šelpi-
mas iš valdžios pusės pasiliauja,
grįžta tuojau ir administracijos
įrengtos maskolių kolonijos Lat-
vijoje. Pramonė ir vaizboj mas-
kolystei giliau saknis taipgi ne-
siekia, nes ir ta dirva jau vietinių
gyventojų latvių užimta ir jie mo-
kia geriau negu maskoliai išnau-
doti. Maskolystei todėl Latvijoje
vietos nėra, maskoliai gali laikytis
tik vien kaip uždėdini, bet jie
vien maskolystę nesudrūtys, ir
jos nepalaikys. Kad tas pasisektų
galėtų, reikia pirmą nupuldyti lat-
visų užslogintą.

vius, išnaikyti jų augštesnį apsvie-
timą. Valdžios ir tas bandyta, bet
nepasisekė ir reikia tikėti, kad ir
toliau nepasiseks.

VOKIETIJA.

Nors oficiališkieji prietiki-
ai tarp Anglijos ir Vokietijos neva
geri, bet savitarpinio kaimyniško
užsitikėjimo nėra. Abidvi šitos
tautos, taip jau kaip Amerika su
Japonija, gerai žino, kad ateityj
karo neišvengs, kad atsies gin-
klams palikti išsima, katrai bus
likta ant kitos viršų paimti. Vokie-
tija gerai žino, kad su žemės ka-
riūmene, nors ir galima į Vokie-
tiją anglų neįsileisti, bet su žė-
mės kariūmene, nors ji ir dar bu-
tų skaitlingesnė, kol Anglijos lai-
vyms drusėnis, Vokietija jos
įveikti negali.

Todėl tai lygiai Anglija, kaip ir
Vokietija dirbime kariškų laivų
dabar eina lenktyn: jaigu Vokietija
pasididrina vieną naują didelį
mušio laivą, Anglija skubina dir-
dinti du. Lenktynės tos, supran-
tama, suėda daug pinigų. An-
glijos ministerių pirmininkas atsi-
saulkė į Vokietijos valdžią su už-
manymu liautiesi tu brangių lenk-
tynių, bet Vokietija užmanymą, at-
metė, todėl lenktynės eina toliau.

Dabar Vokietijos laivyno mini-
steris, kaip praneša laikraščiai, ren-
giai parlamentui paduoti naują su-
manymą sudrūtinti laivyno. Jaigu
sumanymas bus priimtas, kol
reikia tikėtis, tai Vokietija bent
su dideliais mušio laivais pralenks
Anglija. Paskutinė žinoma, neap-
sileis, nes taisyklė ji būtų visai Vo-
kietijos malonei atiduota.

Karnose Anglijos su Vokietija
Anglija gali dar tikėtis Prancū-
zijos paramos; kuri turi laivyną be-
veik lygaus tvirtumo, bet taisyklė
Vokietija, su visa savo draugais,
su žemės kariūmene gali Prancū-
ziją užpulti. Atsiremti prieš
trijų tvirtiausių Europos tautas vie-
nai Prancūzijai būtų per sunku.
Maskolija dar iki šiol neatsigriebė
nuo pasekmių karo su Japonija,
Anglijos gi kariūmenė taip silpna,
kad ji Prancūzijai nedaug galėtų
padėti. Todėl tai Prancūzija nuo
senai reikalauja, kad Anglija su-
drūtintų savo žemės kariūmenę
taip, kaip tai yra kitur, kad vietos
sandyti kareivius, įvestų priverstinę
visiems ukėms tarnavimą ka-
riūmenė, bet kadangi anglai ne-
mėgsta priverstinio tarnavimo, tai
valdžia nedrįsta tokį reikalavimą
parlamentui paduoti, nes tas galė-
tų jį atmesti. Prancūzijos baimė ir
sulaiko Angliją nuo erzinišios su
Vokietija.

ITALIJA.

Italijos karalius rengiasi keliauti
į Montenegro pas savo uošvį ku-
ningaiškį Nikitą, kuris rengiasi
savę karaliumi pasigarsinti. Ypač
Sveicarijos parubežiuose policija
labai saugiai doboja visus svetim-
taučius, nes gavo žinią, buk at-
kakę net iš Argentinos anarchistai
susikalbėję nuderė Italijos karalių
laikę jo kėlionės į Montenegro.
Kaimė Zeli anarchistai atlaikė su-
sirinkimą. Anarchistai užtikrina,
jog jie nieko bendro neturi su no-
rinčiais Italijos karalių nužudyti
bet jie susirinko apvaikščiojiman,
kurio pelną nori apversti įsteigimui
jokios mokyklos, kokios buvo Is-
panijoje rengiamos garsaus laisva-
manių vadovo Ferrero.

VIDURINĖ AMERIKA.

Atkakę į New Orleans iš vidu-
rinės Amerikos garlaivis "Viator"
atgabeno žinią, jog sukelta res-
publikoj Honduras šalininkų išvyto
prezidento Bonilles revoliuci-
ja galutinai likosi užsloginta. Va-
dovu revoliucionierių buvo ameri-
konas avanturistas, vadinantis sa-
vę generolų Lea Christmas, jis pa-
teko nelaisvėn drauge su kitais jo
skverno besiaikanciais, mėgstan-
čiais svetur riaušes kelti amerikoi-
nais. Juos išgabeno į Tegucigal-
doti. Maskolystei todėl Latvijoje
vietos nėra, maskoliai gali laikytis
tik vien kaip uždėdini, bet jie
vien maskolystę nesudrūtys, ir
jos nepalaikys. Kad tas pasisektų
galėtų, reikia pirmą nupuldyti lat-
visų užslogintą.

į New Orlens iš Nicaraguos
revoliucionierių sostinio miesto
Bluefield atėjo žinia, jog revoliu-
cionierių vadovas Estrada ir jų
generolas Chomorro iškeliovo į
Managuos aplinkines susitikti su
prezidento Madrid išsiųstais atsto-
vais. Mnoma, kad bus užmegstos
tarybos tarp kovojančių pusių.
Bluefielde mano, kad pasiseks su-
sitaikyti ir kad bus padarytas galas
taip ilgai naikinusiai kraštą revoliu-
cijai.

JAPONIJA.

Japonijoje bausis tvanai neįsa-
kymai daug nuostolių pridėrė, jie
uždengė visus politiškus reikalus,
nes reikia šelpi nelaimės ištiktus.
Sulys, valdžios pagarsintos atskai-
tos, tvanuose prigėrė 1112 ypatų.
Materijališki nuostoliai tvanų pa-
daryti labai dideli, skaito juos jau
dabar dešimtimis milijonų dolarių.
Tvanų ištiktų apskričių išsilikus
nuo prigėrimo gyventojus reikia
maityti, nes žuvo jų visi turtai,
daugybė žmonių neteko pastogės ir
turtų, neturi ką valgyti. Du treč-
daliai miesto Tokio vandens ap-
semti.

PRANCŪZIJA.

į Sveicarijos sostinę Berną į sve-
čius atkako Prancūzijos presiden-
tas Fallieres; su juom atkako
drauge Prancūzijos užsienio mi-
nisteris Pichon ir viešų darbų mi-
nisteris Millerand. Svečią priėmė
Sveicarijos prezidentas Comtesse
su augščiausiais urėdininkais ir
Sveicarijos tautos atstovais, kurie
atkako patikti Fallierą ant gelžke-
lako patikti Fallierą ant gelžke-
lės prezidentą sveikino labai karš-
tai. Kadangi su juom atkako ir
Prancūzijos užsienio ministeris, tai
matyti, kad bus vedamos kokios
tarp kaimyniškų kraštų tarybos.

IS LIETUVOS.

PROGRAMAS

IV-jo visuotinio Lietuvių Mokslo
Draugijos susirinkimo, Vilniuje
1910 m. liepos 12-16 d. "Rūtos"
bute.

Liepos 12.

I. Vakaro 8 val. susitikimas at-
vykusių Visuotinio Susirinkimo
Draugijos narių ir svečių "Rūtos"
saleje, Jurgio pr., namų N. 22.
II. Kun. A. Špaliauskio refe-
ratas. Žieminių ryčių lietuvių
muzika ir muzikos instrumentai.
III. Senovės lietuvių muzikos
instrumentų rodymas ir žaidimas
jais.

Liepos 13.

I. Nuo 10 val. ryto ligi 3 val.
dienų. 1) Visuotinis Susirinki-
mas tvirtina įsirašiusius narius
per 1909-1910 metus ir priima
naujus narius sulig Dr-jos įstatų
33 §. 2) Komiteto apyskaitė
Draugijos praėjusių 1909-1910
metų darbavimosi ir jos, sulig įsta-
tų 33 §, apsprendimas ir patvir-
tinimas. 3) Revizorių komisijos
sulig įstatų 39 §, išrinkimas. 4)
Sulig įstatų 7, 11 ir 12 §§ išrinki-
mas: pagarbiųjų, korespondentų
ir bendradarbių narių.

Liepos 14.

I. Nuo 10 val. ryto ligi 3 val.
dienų. 1) Lietuvių Mokslo Drau-
gijos samtos 1910-1911 metams
sumanymas ir patvirtinimas. 2)
Komiteto sumanymas pakelti narių
mokesnį ligi 5 rublių. 3) Komite-
to pranešimas apie ingijimą L.
Mokslo Draugijai namų išvieno

su Liet. Dailės Draugija ir apie
sudarymą tam tikro komiteto su-
rasti lėšoms tam tikslui ir tam
sumanymui įvykinti. 4) Visokie
genarai ir Draugijos narių su-
manymai dėl geidžiamojų Drau-
gijos veikimo.

II. Nuo 6 val. ligi 11 val. va-
karo. 1) D-ro J. Basanavičiaus
referatas: Kunigaikščio An-
driaus Poniatovskio 1791 metais
išleistoji "konstitucija" (konpla-
nacija) Vėlinuos storsystės val-
stiečiams. 2) Aug. Janulaičio re-
feratas: Valstiečių judėjimas Šiau-
lių ekonomijoje 1768-1769 me-
tais. 3) D-ro Trzebniński ska-
tymas: Floros tyrinėjimas mokslo
žvilgsniu. 4) J. Evergetovo, psy-
chologijos mokytojo, skaitymas:
Padagogijos psichologijos klausimai.

Liepos 15.

I. Nuo 10 val. ryto ligi 3 val.
dienų. 1) Prof. Ed. Volterio re-
feratas: Mokslo uždaviniai, tyri-
nėjant Lietuvą. 2) Andrius Bu-
lotos pranešimas: Apie materijalo
rinkimą Lietuvos žemėlapiui. 3)
J. Evergetovo skaitymas: Psy-
chologija pedagogijoje.

II. Nuo 6 val. ligi 11 val. va-
karo. 1) Kun. Juozo Žilgo refe-
ratas: Archajologijos tyrinėjimas
Imbaro kapų Telsių pav., Kauno
gub. 2) Matulionio referatas:
Lietuvos, kurios tyrinėjimas ir her-
barijų taisyimas. 3) Petro-Leono
referatas: Apie lietuvių papročius
teisę, tos teisės liekanų užrašinė-
jimą ir programą joms rankioti.
4) J. Evergetovo skaitymas: Pa-
dagogijos psichologijos klausimai.

Liepos 16.

I. Nuo 10 val. ryto ligi 3 val.
dienų. 1) Kaz. Būgos referatas:
Dvikaimeis lietuvių pravarde-
s. 2) Aleksandro Juraičio referatas:
Fotografijos pritaikymas į moks-
lo tyrinėjimus. 3) J. Evergetovo
skaitymas: Psichologija pedago-
gijoje.

II. Nuo 1 val. dieng. Ketinama
ekskursija į Vilniaus apylinkes.
Draugijos knygynas ir muzėjimas
apžiūrėjimas.

Kasdien, pradant nuo liepos
12 d., "Rūtoje" bus įtaisyta dežū-
rai, kurie padės atvykusiems na-
riams susijiekti būta Vilniuje.
Prašome atvykusių narių ateiti
"Rūton" užsirašyti. Ten Draugi-
jos nariams bus dalijama posėdžių
programas ir pranešimas apie skai-
tymus ir referatus.

Liet. Mokslo Dr-jos Komitetas.
("Lietuvos Žinios").

Lietuvių literatūros Katedron,
kunigaikščio Eug. Liubomirskio
steigiamon prie Krokavos univer-
siteto, kaip rašo nūgrūdę Krok-
voje "Gon. Codz.", profesoriauti
būsiąs pakviestas p. Jozas Gerba-
čauskas (Jaunutis vienuolis).
("Viltis").

IS VILNIAUS.

Vilniaus gubernatorių nubau-
dė 100 rublių kun. Čaglj, Trabsko
klebona, Ašmenos pav., už tai, kad
procesijoje jis nešė vėlavą, nepri-
tulindą bažnytinės ir religijos
iškilmes.

("Saltinis").

Kun. Sperskj, kaltinamą dėl
tacticijų tikėjimo užgavimu, iš-
ėta iš Vilniaus gub. kalėjimo
skovo kalėjiman. Jisai, mat, tei-
simas bus Pskove.

Šeštadienį liepos 10 d. policija
adarė reviziją lenkų teatro kasos.
Padariusi reviziją, policija su-
mė teatro kasierę. Ji kaltinama,
uk lipdziusi senąsias markes prie
bilietų.

("Viltis").

IS KAUNO.

Trečiadienį, liepos 7 d., kun.
an. Maculevičiaus namuose, prie
Viešojo pleciaus, atidaryta Lietu-
v. Kat. Motery Dr-jos namų ruošos
mokyklos darbų paroda. Anot "S.
Z. T." paroda išrodanti turtingai.
Yra skyriai — namų ruošos, pie-
tų taisyimo, duonos kepimo, dar-
žininkavimo, gėlių auginimo, na-

my darbo ir kiti. Bufetas puik-
iai įtaisytas, kambariai labai
gražiai išpuošti žalumais. Gra-
žiausiai atrodo pietų taisyimo ir
duonos kepimo skyriai; indonius
taip pat ir daržininkavimo skyrius;
begalo išbujuojus galerija. Paro-
dą pašventė šv. Tėvo šambelonas
kun. Prapolienis.
("Viltis").

IS MARIJAMPOLES.

Birželio mėn. 1 d. pasibaigė pir-
mieji mokslo metai P. Uogintai-
Rankų Darbo ir Naminės Ruošos
Mergaičių Mokykloje, ir mokinės
paleista vakacijų, kurios tęsis iki
2 rugsėjo dienių.

Tą pačią dieną buvo mokyklos
aktas. Pakviestas ton iškilimė-
kun. V. Antanavičius pasakė la-
bai gražią prkalbą, išdalinio mo-
kinėms dovanas ir liudijimus.

Siemet minėtoje mokykloje mo-
kėsi išviso 28 mergaitės, iš kurių
dvi, būtent: Leokadija Mailiūtė
ir Ona Stepanavičiūtė už pavyz-
dingą elgimąsi ir labai gerą moki-
nimąsi gavo dovanų. Pažymėtina,
kad šioje mokykloje per ištisus
metus mokinį skaičius nemazėjo,
betėjo kaskart vis didyn. Dar gi
keletas kandidatų, pasinaudoda-
mus tuo apgarsinimu, kad gali bū-
ti priimtos per ištisus metus, ke-
limis sevalties, net keliomis die-
nomis prieš mokslamečio pabaigą
įstojo mokyklon. Nors tasai apsi-
reikšimas malonus ir gerai liudija
apie kalbamąją mokyklą, tačiau,
kad per daug neapsunkinus moky-
tojų ir neįsileidus mokyklon ne-
tvarkos, kuri, kaskart priūbant
naujomą mokinėms, neišvengia-
ma, mokytojai nutarė ateinančioms
metams priimt naujas mokinės tik-
tai iš pradžios (iki spalio mėn. 1
d.) ir pusiau mokslamečio.

Prie mokyklos yra pensjonas,
kuriam siemet gyvena 11 mo-
kinių.

Nuo liepos 1 d. mokykla per-
kelta į naujus, ruimingus kun.
Miknevičiaus mūro namus, kurie
skaitosi gražiausiai Marijampolė-
je ir beto pastatyti labai puikioje,
sveikoje miesto dalyje. Geistina,
kad visos mokinės gyventų pensi-
jone, nekaltant apie tokias, kurių
tėvai čia jau vietoje, nes tuomet
būtų galima ir daugiau išmokyti
ir geriau išauklėti, išlavinti mer-
gaites.

Vakacijoms prasidėjus, moky-
klus vedėja išvažiavo į Sveicariją,
kur pirmia ji keletą metų mo-
kinoši plačiai žinomoje Ingenbo-
holio Seserų Vienuolių mokyklo-
je.

Tenai jau keliolika lietuvių
ingijo mokslo ir, kas svarbiausia,
dorą išauklėjimą. P. Uogintai-
čiui vakacijų Sveicarijon ne-
tik tuo tikslu, kad pasilėjęs po
sunkiam metų darbui, bet ypač
kad prisizūrėtų, kas nauja pa-
staruoju laiku tenai ir kitose mo-
kyklose įvesta, idant visa tai, kiek
galima, pritaikius savo įstaigoje.

Mokytojų, be vedėjos ir josios
padėjėjos, šiuomet buvo dar du:
p. J. Žiburs ir kun. A. Uogin-
tas. Pastarasis mokino tikybos, o
p. Žiburs kas antra diena po dvi
valandas išguldinėjo mokinėms
sios dalykus: lietuvių kalbą, ru-
sų kalbą ir aritmetiką. Nėgi
dalykų paskirtimis dienom s moki-
no p-lės mokytojos, prisilaikydamos
abiejose rankų darbo sky-
riuose sios programas:

1. Mezgimas virbalais; 2. va-
siuku;
3. Lopymas ir adymas;
4. Siuvimas baltinių;
5. Siuvimas moteriškų rūbų;
6. Kirpimas baltinių ir rūbų;
7. Dailis (artistiškas) rankų
darbas;

8. Paisyimas ir tapyba;
9. Siuvinėjimas ant kanvos;
10. Įvairios siūlės;
11. Dailis (artistiškas) haf-
tas;

12. Kantuotos (ratuotos) siū-
lės;
13. Tapyimas ant drobės ir šil-
ko;
14. Reljefiškas išdeginimas ant
medžio;
15. Išdirbimas įvairių kvietčių iš

batisto, šilko ir vaško;
16. Haftas auksu;
17. Kirpimas ir siuvimas baž-
nytinių rūbų.

Namų vedimo skyriuje išgul-
doma:

1. Higijeniškas ruošimas ir puo-
šimas kambarių ir virtuvės, valy-
mas indų;
2. Taisyimas valgių;
3. Vedimas naminių skaitlinių;
4. Apie pieną;
5. Apie mėsą;
6. Apie daržoves;
7. Maitinimosi higijena;
8. Skalbinimas ir prosavojimas
baltinių.

Mokslas dvimetis. Mokestis už
mokslą 45 rub. metams. Mokėti
įrašos ir už pensjoną reikia pu-
siaumečiams isanksto. Už atski-
rą kursą kirpimo ir siuvimo mote-
riškų rūbų ir baltinių įpama 15
rub. metams. Už atskirą kursą
namų vedimo 20 rub. metams.
Už laikymą pensijone atsieina 15
rub. per mėnesį. Mokinės gali at-
sivežti ir produktus: tuomet teri-
kia primokėti tik 5 rub. mėnesiui.
Iš mokyklos virtuvės norintiems
pašalicėiams išduodama ir namų
pietys, kurie atsieina 12 rub. mė-
nesiui.

Prie mokyklos yra visokių baž-
nytinių rūbų dirbtuvė.

Mokslas nuo rugsėjo 2 dienos
tęsis iki 2 d. birželio. Mokinį
rūbų spalva mėlyna. Prijuostė
juoda. Skepetėlis ir apikaklė baltos.

Iš visų naujai įstojančiųjų rei-
kalaujama bent trumpų gimimo
metrikų.

Mokyklos adresas: Marijampo-
lė, Suvalkų gub., P. Uogintai-
čiui. ("Saltinis").

IS RYGOS.

4 d. liepos Rygoje buvo nepa-
prastai didelė iškilmė, nes atva-
žavo patsai Rosijos caras. 14 d.
birželio suėjo, mat, 200 metų nuo
to laiko, kaip Rosijos caras Pe-
tras Didysis prijungė prie Rosijos
Pabaltijos kraštą, kurį laimėjo ka-
re su švedais. Petru Didžiama-
jam dabar pastatyta didelis pa-
minklas ir iškilmingai apvaikšči-
ta suaktuvių dieng. Tą dieną ca-
ras teikėsi paaukoti Rygos pavar-
gėliams 10 tūkst. rublių savo pi-
ningų.

("Saltinis").

Jubiliejaus iškilmė. Rygoje lie-
pos 3, 4 ir 5 d. visai permainė
kasdieninį miesto būdą. Išpuoš-
tos miesto gatvės vaikštinėjo
žmonės kaip skruzdės. Visur bu-
vo nepaprastai iliuminuotas. Žmo-
nių daugybė, pasipuošusių šventa-
dieniais rūbais. Tvarka, nežūrint
žmonių daugumą, visur buvo at-
žymėtina. Policistai (ne vietiniai)
elgėsi su žmonėmis labai manda-
giai. Jokių spaudimų, grumdimo-
s, nesupratimų policistų su žmo-
nėmis, nebuvo. Tas vietas, pro-
kur vazavo caras, apsaugojo pa-
tys žmonės. Pirmose eilėse stovė-
jo mokslo einanti jaunomėnė:
mokiniai su savo vėluomis, o mo-
kinės, su gelėmis rankose; 12 jų
— daugybė žmonių.

Visur buvo girdžiama džiaugs-
mo klyksmai, kuomet caras su sa-
vo šeima vazavo miesto gatvė-
mis.

Per visas tris dienas, miestas
buvo nepaprastai iliuminuotas. Žo-
dzių, visi miesto gyventojai kaip
zaldėdai stovėję iškilmingiau iš-
reikiši pagarba savo valdonai.

Liepos 4 d. apie 12 val. d.
skambinant visose bažnyčiose var-
pais, ir šaudant armotais, tapo at-
dengtas Petro Didžiojo paminklas;
toj iškilmėj dalyvavo taipgi ir
pats caras. Liepos 5 d. caras iš-
vaziavo į Kurtenhofą, kur taipgi
tapo atdengtas Petru Didžiama-
jam paminklas, o sugrįžęs iš ten, tą
pačią dieną apie 4 val. po pietų
apleido Rygą.

("Rygos Naujienos").

Pereitą sekmadinę tik ką neu-
simušė orlaivininkas Meibum.
Pakilus jam apie 10 sieksnių augš-
tumo, — ar tai dėl nemokėjimo
valdyti orlaivį, ar dėl kitos ko-
kios priežasties — orlaivis tēkė žė-

mėn ir ir susikūlė, Meibum gi
susizidė.

Rygos politechnikos studentų
kuopa, sako, pradėsianti leisti laik-
raštį "Studenteškiej Golos".
("Rygos Garsas").

Liepos 23 dieną laikinas Rygo-
karo teismas nagrinės bylą revoliu-
ciuos judėjimo Rygoje. Teisia-
niųjų — 224 žmonės. Byla bus
nagrinėjama uždarytomis durimis.
Pašaukta daugelis liudininkų net
iš Vilniaus.

("Viltis").

NORĖJO NUŽUDYTI VAIKĄ.

"L

"iš mados". Tai būtina reikėtų sutvarkyti.

Beto reikia dar priminti, kad siunčiami laišukai iš Amerikos *Kaupiškių* valsč. Suvalkų gub. neturi ateiti į *Kupiški*, dėl to, kad neišaiškinti yra parašytas adresas. Žinoma, ir tarnaujantis pašto ne labai moka lietuviškai skaityti. Ne labai senai buvo atėję per kelis sykius kokie 6-8 laišukai. Visi tai rašyta mažai mokančių rašyti, kurie ir turi nuostolį.

("Lietuvos ūkininkas").

IS LUOKĖS, ŠIAULIŲ PAV.

Liepos 1 d. vakare vienuoliktai valandai pasibaigus, užsėdę grįtelinamam žyko kutele. Sudegė 3 gyvenamos ir 3 negyvenamos triobos. Nuostolių padaryta į kelias tūkstančius. Prie gaisro gesinimo daugiausia atsižymėjo žydai, o iš mūsų žmonių dauguma atėjo tik pasižiūrėti ir pažiūrėti. Gaisras buk kilęs iš to, kad kokie tai elgėtos, keliaujančios Kalvarijon, užkėrė su pykčiu ar papirosu.

Visiškai.

("Lietuvos ūkininkas").

IS ŠLEPČIŲ SODŽIAUS, ZARASŲ PAV.

Čia yra tokių žmonių, kad ir aprašyti sunku. Vieni iš jų girtuokliauja, kiti degtinę parduoda, o kiti, skolindami pinigų ir imdami 60 procentų ir 2 butelius degtinės, turtus užgyvena. Vienas yra toksai žmogus, kad visai nesirūpina apie gašpadorystę ir dažnai jo jėgai ir šienas supusta ant lauko. O jį sau pirklinėja vogas, obolius ir kt., o turėdamas pinigų miestelyje sėdi prie degtinės ir kortuotą išsisonis nedėliomis; dabar gi jį jau moko ir savo 14 metų sūnų kortuotai, turbūt nori turėti sau pagelbinuką.

Šlepičių jaunimo visai maža beliko, daugumas išvažinėjo Ameriką ar kitus miestus uždarbiuoti. Likusie visi jauni, nuo 10-19 metų, ir tie užsima labai nedorais darbais, kiekvienas degtinę, o pasigėrę pešai; o kiti kart tuos pačius pinigus ima mėsytis po karčiamos pasnolės, sakydami, kad ne juos pinigai uždirba, ale jie anuos. O pyptikus taipgi kiekvienas ruko. Net jau Vapieskių klebonui nusibodo bartis ant šlepičių, bet niekas negelbsti. Ar nevertiau jau būtų liant visų šitų blogų papratimų ir užsimti skaitymu laikraščių, knygelių?

("Lietuvos ūkininkas").

IS PUNIO, TRAKŲ PAV.

Prisirašius geresniems vyručiams ir visoms moterims ir mergaitėms į Blaivybės draugiją, monopolius, ilgias nebevaldėdamos gyvuoja, 4 dienas liepos mėnesio išsikrausė iš Pūnio į Ahtą. Vyru-girtuoklių žmonės didžiai pradžiuo, bet kas žin ar ne veltui dar tėsant monopolius, vietiniai žydai, parduodėdavo degtinę, gal ir toliau nesiliaus parduoti, jei jai bus kam gerti. Kaip kuriose sodžiuose net ir katalikai begėdžiai užsiima snapso girtuokliams pristatinėjimu. Margis.

("Šaltinis").

IS SATES, TELSIŲ PAV.

Šačių klebonas kunigaikštis Gediminas Beržanskis praėjusią žiemą iš sakyklos užsakė, kad parapijonių suvežtų jam medžius, nupirktus už kelių mylių. Už nepildymą šio prisakymo klebonas pagrasino parapijoniams nevažiavimui pas tokius žmones kalėdoti, prie ligonio, mirus, nepriėmimu ant kapinių. Keli kaimai dėl kokių tai priežasčių nenuvažiavo; už tai mirus Drupių kaime ūkininko Pėtrauskio motinai, klebonas jos kūno neleidė nešti į bažnyčią ir palaidojo be jokių ceremonijų, net be pašventinimo duobės. — Kuo gi kalta, kuningėli, buvo ta senelė, kad jos sūnus nevažiavo nedidžių vežti?

Zemaitis.

("Lietuvos ūkininkas").

Dvarininkas Juozas Dmuhovskis, Jakunų dvare, Vilniaus gub. matydamas, kad darbininkas Moločko sudavė kumščia vyresniajam darbininkui, čia-pat nušovė negyvai Moločką.

("Viltis").

IS AMERIKOS.

VALDŽIOS DYKAI DUODAMOS ŽEMĖS.

Jau buvo rašyta, kad valdžia iš-

skyrė iš miškų rezervų daugelį žemių, kurias išdalins norintiems jų žmonėms. Žemės randasi Colorado, N. Mexico, Washington, Oregon, Utah, Idaho ir Wyoming valstijose. Prašyties į tas žemes reikia ne vėliaus spalio mėnesio pabaigos, apgyventi jas galima nuo lapkričio pabaigos. Rašyti, klausiant žinių apie tas žemes, reikia tokiu adresu: Secretary of the Interior, Washington, D. C.

ATEIVIAI.

Liepos mėnesį Ameriką atkako 62,727 ateiviai, kurie atsigabeno \$1,537,794. Daugiausiai atkako italų, nes 10,756, lenkų 8,150, vokiečių 6,087, anglų 4,007, airių 1,262, škotų 1,127. Sulaikyta pasibaistėtinai skaitlius, nes 1,127 ypatos. Iš atkakiusių ateivių 12,984 nemokėjo nei rašyti, nei skaityti. Daugiausiai nemokančių skaityti buvo italų, nes 3,811, žydų 1,677, vokiečių 179, airių 15, anglų 8.

FANATIZMAS ATEIVIŲ UŽVEIDZOS PERDETINIO.

New Yorko ateivių užveidzų komisiorius Williams mėgsta mėgdžioti carą, tik kas žin, ar jis ir proto tiek turi. Dabar jis ant Ellis Island ant juodų lentų pagarsino, jog vertėjai, kurie ateiviams duos kokias nors rodas, bus nuo vietų pašalinami. Jaigu jis galėtų, be abejonės visas vertėjų vietas pavestų tikriems yankams, tik galia, kad tie, o turbūt ir pats Williams, menkai išsilavinę, svetimų kalbų nemoka. Ir toki fanatikai užima augstus urėdus krašte kitą kart vadinamame "Laisvės respublika".

IR MELYNĄ BARZDĄ NEPADEJO.

Pereitą savaitę iš Kijevo atkako turistinis per 60 metų ateivis, matyt žydas Moritz Lubkovski, turintis ilgą barzdą. Jį nusuntė ant Ellis Island. Kad išrodyti jaunesnį, jis ten užsimanė savo baltą barzdą tamsenę padaryti. Radęs violetinį pašėlį, dažydamas jį vandeny, tamsino barzdą. Bet jį pasidarė violetinė. Tas negelbėjo, nes jis nuspręstas gražinti atgal Maskolijon.

APKALTINIMAI NE BE PAMATO.

Mc Alister, Okla. Jau gana ilgai čia traukia tyrinėjamai apkaltinimų mestų spango senatoriaus Gore ant tulų valdininkų, buk jie kysius ima, paperkami, kad nusikraudė indijonus. Aikštėn išėjo, kad advokatas Mc Murray sutiko už atlyginimą 3 milijonų dolerių parduoti indijonų žemes. Valdžios indijonams paskirti advokatai nieko neveikia, o tarp jų yra ir dalyvavę pardsidavinuose.

ISMIRĖ TREČDALIS VAIKŲ.

Des Moines, Iowa. Pranešama, kad čionai vasaros karščiais ismirė vienas trečdalis visų kūdykių. Toks didelis mirčių skaičius būvęs dėl keturių priežasčių: kūdykių cholerinos, kūdykių paralizijos, netikuso pieno ir netikuso auklėjimo. Taip daug vaikų dar niekad nemirdavę šitoj valstijoj. Daktarai, visokiais būdais rūpinasi sumazinti mirčių skaičių.

SUĖMĖ HOTELO SAVININKĄ.

Wilmington, N. C. Sudegė čia Roek Springs hotelis. Užgesinus ugnį, prisakius koronieriui, suėmė hotelo savininką, nes sudegė jo augintinis 19 metų. Kuną jo rado įviniotą į audimą, kuris buvo keistos permirkytas. Mat gyvystis to vaikino buvo užsekuota ant 250000 dol. Ir hotelis buvo užsekuotas ant daug didesnę sumą negu jis buvo vertas.

DIDŽIOS SKOLOS.

Peoria, Ill. Mieste Chillicote, Ill. likosi suimtas medžių prekėjas Joseph A. Proetor. Mat jis iš Peorios, kur turėjo medžių krautuvę, išdumė palikdamas neužmokėtų skolų 100,000 dol.

PAVOGĖ GELEŽINĖ KASĄ.

Cheyenne, Wyo. Manevry kariuomenės stovyklose netoli Park Mountain, naktį 10 d. rugpjūčio pavogė kariuomenės geležinę kasą su \$6,500. Vagilių nesukė. Matyt kasa nebuvo saugiai dabota.

NEPASINAUDOJO IS RADINIO.

Salmon City, Idaho. Aukso-

jieskotojas John Doyle rado šitose aplinkinėse turtingą aukso ir vario gyslą, bet iš radinio negalėjo naudotis, nes jį sutrynė nuslinkusi nuo kalno uola. Iš jo radinio galės kiti naudotis.

PAVOGĖ KELINES IR PINIGUS.

Omaha, Nebr. Vaziuojant riegamame geležkelio vagonė p. r. dentui "Independent Lumber Co." Milardui namon, ant stoties St. Joseph į vagoną per lengvą įlindo vagilius ir pavogė kelines kuriose buvo 200 dol. pinigų ir anksinis laikrodėlis. Konduktorius turėjo telegrafuoti pas Milardą, pačią su prašymu atsiųsti ant stoties kelmes, nes kitaip Milard negalėjo iš vagono išeiti.

BEZDŽIŪNĖS PALAIKĖJOS.

Grand Rapids, Mich. Nesenai pasimirė ne toli nuo čia gyvenantis D-ras B. J. Dunsense, savininkas farmos, kurioj augino bezdžiūnes. Paliko jis turtus vertės 5000 dol. ir juos visus užrašo bezdžiūnėms. Prižiūrėti jas paliko savo gspadinę. Jaigu po tokian laiku tos pareigos jai nusišostų, ji gali bezdžiūnes užchloroformuoti, o palaikus sau pasilaikyti.

DOVANA 10.000 DOL.

Cleveland, Ohio. Čia likosi užmuštas vienas iš žymesnių advokatų, William L. Rice. Matyt, kad tai keršto, arba pleskių darbas. Paskirta dovana 10.000 dol. tam, kas padės užmušėjus sugauti. Bet policija netiki, kad tas pasisektų.

GRIUVA MIESTAS.

Scranton, Pa. Vidury šito miesto griuva į žemę. Gyventojai krantosis iš gyvenimų. Slenka į žemę ugnagesių sargyba; taipgi vieša mokykla. Namai profesoriaus Wilson nugriuvo visai į žemę.

AMERIKONISKA TVARKA.

Nuo 30 d. brėlio iki 1 d. liepos ant Amerikos geležkelio užmušta 6.000 žmonių; taigi apie 20 kas savaitę. Per 10 paskutinių metų užmušta 50.000 ypatų. Sužeista dar daugiau. Vien ant vežų Pennsylvania geležkelio žuva 1.000 ypatų kas metai.

PORŲ PERSISKYRIMAI.

Amerikoj iš 12 apsidėdusių porų išpūla vienas per teismą persiskyrimas. 1890 metuose ant 100.000 gyventojų buvo 28 porų persiskyrimai, o dabar 79. Išėjus Japonai ant viso vieto niekur nėra tiek porų persiskyrimų. Italijoj ant 100.000 gyventojų išpūla 8, Anglijoj 2, Vokietijoj 15, Prancūzijoj 23.

AUKSO ISKASĖ MAŽAI.

Siemet Alaskoj, Tanana klonij iskasė labai mažai aukso, nes trūksta čia vandens. Liepos mėnesį iskasė aukso mažiau kaip už milijoną dolerių, perėjusiose gi metuose iskasė už 6 milijonus dolerių.

LOKOMOTIVŲ ŠKAICIUS.

Visuotinas skaičius lokomotivų šioje šalyje 1907 metų pabaigoje buvo 55,388.

UŽ 100 UŽMUSTŲ MUSIŲ 4 CENTAI.

Washington, D. C. Columbus distrikte motinos apreiškė, kad mokės po 4 centus už 100 užmusių musių. Taigi apreiškta mirtina kova prieš muses — tas ligų nešiojas. Daugelis vaikų esą jau smarkiai įsitraukę į tą kovą.

SMARKIAUSIAS BANANŲ VALGYTOJAS.

Maspeth'e, L. I. Buvę bananų valgytojų tarptautinės lenktynės, kas daugias suvalgys. Lenkas M. Lepesko suvalgė 64 ir vieną trečdalį banano — daugiausia už visus. Už tokį milžiniškumą gavo aukštin laikrodėlį 100 dolerių vertės.

NELAIMĖS ANT GELEŽKELIŲ.

Columbus, Ohio. Ant Sciota Traction Co. geležkelio susimušė du pasażieriniai vagonai. Prie to vienas vyriškis tapo užmuštas, o penki sunkiai sužeisti.

San Rafael, Cal. Netoli nuo čia ant Northwestern geležkelio pasazi-

rinis traukinys susimušė su lokomotyvu. Prie to 13 ypatų tapo užmušti, o 20 sunkiai sužeisti.

East Greenwich, N. J. Traukinys New Haven & Hartford geležkelio pervažio ir sudurskė 3 ant vežų su sunkius vaikais.

Cape May, N. Y. Ant geležkelio West Jersey & Seashore linijos traukinys užbėgo ant skersai vežų vaziuojančio automobilio ir sudurskė. Prie to penkis ypatos liko naimtos.

Logansport, Ind. Netoli nuo čia, geležkelio traukinys užbėgo ant automobilio ir jį sudurskė. Penkis ypatos buvusios automobilijū tapo užmuštos, o dvi sunkiai sužeistos.

Charleston, W. Va. Prie stoties Handley taisantis kelis traukinys užbėgo ant lokomotyvos. Prie to keturi vyrai tapo užmušti, o šeši sunkiai sužeisti.

GAISRAI.

DEGA GARSUS YELLOWSTON TAUTISKAS PARKAS.

Levinston, Mont. Garsiam Amerikoj Yellowstone parke, kuris ypatos daugelio stebuklų tapo padarytas tautiskų visos Amerikos, daugely vietų užgimė gaisrai, kurį pagimdė aplinkinės sausios girys gaisrai. Gesinti ugnį išsiųsti karveivai; jiems pasisekė ugnį apstabdyti.

Grand Rapids, Mich. Sudegė čia grandų krautuvės Valley City Milling Co. Sudegė apie 100.000 bušelių grūdų. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 150.000 dol.

Whitefish, Mont. Šitose aplinkinėse atsinaujino girių gaisrai, kuriuos smarkus lytus buvo apstabdę. Girių užveidza atsisauskė į karą ministriją su reikalavimu kariuomenę padėti ugnį gesinti, kuri jau iki šiol neišpasakytai daug nuostolių padirbo.

Boston, Mass. 9 d. rugpjūčio užgimė gaisras medžių krautuvų distrikte ir padirbo nuostolių daugiau kaip ant milijono dolerių vertės.

Saginaw, Mich. Sudegė čia didelės odų dirbtuvės.

Columbus, Ohio. Sudegė čia Crystal arklydės. Sudegė ir 30 brangių arklių.

EXPLOZIJOS.

San Francisco, Cal. Ant garlaivio "Phoenix" explodavo garinis katilas. Tris igulos ypatos tapo užmuštos, o dvi sunkiai sužeistos.

IS DARBO LAUKO.

POLICISTAI ATSAKĖ GINTI STREIKLAUZIUS.

Columbus, Ohio. 35 iš viso 140 skaitliaus, policistai šitame mieste priimti gynyvai streiklauzių, atsakė savo pareigas pildyti.

Peritą savaitę Jungtiniuose Valstijose buvo 231 nusibankrutėlė, arba ant 65 daugiau negu užperitą.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS PITSTON, PA.

Liepos 18 d. tapo išvežtas į bepročių namą Danville, Pa. Aleksandra Bieliaukas, apie 30 metų lietuvė. Proto sumaišymą gavo prisiklausęs pamokslų kapucino tėvo Kazimiero. Bieliaukas buvo, pačėdus vyras. Amerikoj išgyveno aštuonis metus ir turėjo sutuopę \$1800.

Prisiklausęs kapucino pamokslų apie "marinistis svieto, jis savo turtą padalino į tris dalis: geresnius drabužius paliko dievobaimingam draugui, šimtą dolerių nusuntė į Lietuvą savo senai motinai, tūkstantį dolerių atidavė tėvui Kazimierui, septynis šimtus paliko kitiems geriems mlieriams. Jo auką tėvas Kazimieras zadėjęs nusiufti į "krajų".

Panašus atsitikimas buvo čia liepos 30 d. Nusizudė su dinarfinį lietuvis Antanas Bylukas gavęs prgo sumaišymą per girtybę.

Blaiivys.

IS E. ST. LOUIS, ILL.

Oras šiomis dienomis čionai labai atšalus. Darbai čia negeriamai visur galima matyti darbininkus beįsiekant darbo.

Kaip matyt iš angliskųjų laikraščių, pagal "Census biuro" žini, East St. Louis už paskutinį dešimtmetį pasidau-gino gyventojų net dvigubai ir vis dar tebeauga, ypač rytinėje dalyje (E. Sanddowne). Beto už miesto ribų randasi didelis žemės plotas, vadinamas Washington Park, Ill. kur jau antri metai lotai parduvinėjama, ir daugumas jau turi net namus pastatę. Bet gyvenimas vargingas; gatvėkariai labai toli ir su valgonais daigtais sunku.

Žemės kompanijos visgi stengiasi kokių nors būdu žmones apmokyti, kad tas balas greičiau išpardavus, Dabar Washington Parke įrengtas ofraių laukas. Randasi apie 9. įvairios rūšies orlai-viai, kurie daro mėginimus beveik kasdieną. Gražus ištikro reginys, kaip milžiniški paukščiai bando lekiotie oru. Žiūrėtojų minios kas dieną plaukia, tik lietuvių nelabai daug matosi, nes jie mažai tepaiso į tokius dalykus.

28 d. liepos naktį atsitiko nelaimė vienam lietuviui, apie 28 m. amžiaus žmogui (pavardės nežinau). Jis sugrįžo namo jau girtas ir atsigulė; kadangi gulėti buvo karšta, tai atsikėlęs atsisėdo į langą atsidėvintų; besėdėdamas pametė lygvarą, ir nupulė nuo antro lybų ant šalvygatvio. Taip apsikūle, kad nėra vilties, jog pagys. Visi tai girtuoklystės vaisiai.

Čionai dabar pradėta taisyti lietuviška bažnyčia, kurios įkūrimas atsiels arti šesų tūkštinių dol.

Parapijos santikiai su klebonu negeriausio, nors didelių vaidų iki šiol nebuvo.

Lietuvos Šūnus.

IS WILSON, PA.

Čia yra dvi dirbtuvės. Lietuvių vedusių yra apie 10, o pavieniai apie 40. Lietuvių daugiausia dirba dujų dirbtuvė, bet nuo 2 mėnesių nebedirba naktimis ir nežinia kada pradės dirbti. Žmonių be darbo dabar čia yra. Draugijos čia kaip ant mielų auga. Yra: Sv. Jono Krikštojo pašalpinė draugija, susitvėrus 1906 m., bet nelabai tvirtai laikosi, nes nėra didelės joje tvarkos; S. L. A. 116 kuopa, susitvėrus taipgi 1906 m., bet ir ji serga, gal ne užlgo ir "sermenis" atsibus. T. M. D. 57 kuopa, pernai susitvėrė, kaip jauna, tai ne tvirtai veikia. Susitvėrė turbūt tik dėl Kudirkos raštų, nes už 1910 metus vos pusė užsimokėjo. Ketvirtioji dar nei vardo neturi, nes vos savaitę kaip atsirado, bet nežinia jau kokia ji bus.

A. Baranaukas su L. Verblu-gevičium atsilankė čia 1 d. rugpjūčio ir laikė prakalbą. Prakalbos gerai pasisekė. A. Baranaukas nupeikė darbininkų padėjimą. Privėdė faktus, kaip svietiškoji valdžia su dvasiškaį stabdo darbininkų judėjimą. Kalbėtojas užbaigė prakalbą žodžiais: "Katrie prijaudate darbininkams, turit kovot už darbininkų teises, kam rupi darbininkų laimė, lai prisiraso prie L. S. S.". Patsai ragino rašyties. Sutverta kuopelė iš penkių narių. Bet aš netikiu, kad ji gyvuotų. Nes pas mus dar daugus apsiniaukęs. J. S. M.

VIESAS PASMERKIMAS KUNINGO A. MILUKO JUODOJO DARBO.

Mes žemiau pasirašiusieji Philadelphiaus lietuvių klubų ir draugijų įgaliojė, kreipiamės į visus lietuviškus laikraščius ir visus lietuviškus mums savo prašymu atidaryti mums savo skiltis išreiškimti Philadelphiaus lietuvių protesto, priešai darbus kuningo Antano Miluko. Tikėdamiesi, kad joks iš lietuviškų laikraščių, kuriems tik rupi lietuviškos visuomenės apšvieta ir jos supratimas tautiskų reikaly, neatsakys mums vietos savo skiltyse, kad pranešame visuomenę apie juodų darbus kuningo A. Miluko. Žinau, kad žinotų, kokias lietuviškas nesigėdėjo pasinaudoti jį, kad suardyti Philadelphiaus lietuvių apvaikšiojimą 500 metų sukaktuvių mūsų sentėvių pergalės ties Gruenwaldu 1410 m.

Apvaikšiojimą minėtų sukaktuvių rengė bendromis spēkomis 8 klubai ir apie 20 suviršum kitų invarių lietuviškų organizacijų, per išrinktus savo atstovus su tikslu įsteigti Lietuvį viešą knygyną Philadelphiaus, kuriamė tai knygynui Lietuvį Muzikališkos Salės korporacija paskyrė puikų kambarį dykai.

Draugijų ir klubų delegacija laikė savo posėdžius apkalbėjimui apvaikšiojimo reikalų. Apvaik-

šiojimui nuskyrė tris dienas: 15 ir 16 dieną liepos — šiaurinėje miesto dalyje, o 17 d. liepos — pietinėje. Nutarta už kalbėtojų kvesti daktarą Šliupą, kaip gėriaus Lietuvos istorijos žinovą. Kada jau viskas buvo surušta, kuningas Milukas pranešė policijai, kad Philadelphiaus lietuvių kviečia už kalbėtojų anarchista D-rą Šliupą, kuris suksisias kraujo praliejimą. Liepos 12 dieną policijos viršininkas iš 24-tojo distrikto pašaukė svetainės korporacijos prezidentą Žitavinską ir draugijų delegacijos prezidentą A. M. Stanelį iširti, kokių apvaikšiojimą Philadelphiaus lietuvių rengia. Liudytojų pašaukta kuningas A. Milukas, kuris akyvaizdoje minėtų lietuvių, policijos viršininkui atkartojo, "og Dr. Šliupas, kur tik yra kalbėjęs, visur sukėlęs kruvinas peštynes, nes jis kalbės priešai Dievą ir tikybą, kad jo kalba skelbiani anarchizmą ir betvarkę A. M. Stanelis griešiai užginčijo tam melui, tačiau policijos viršininkas, nežiurėdamas kame teisybė, pritarė kuningui ir įsakė svetainę uždaryti. Ir tokiu būdu, rodėsi, likosi nusikriaustos moraliskai ir medegiskai visos apvaikšiojimą rengusios organizacijos.

Liepos 15 d. atstovai: P. Dubickas, A. Abraitis, Pečiulis ir Kisonis nuvyko pas 24 distrikto policijos viršininką reikalauti, padėdymų, ar apskundimas, mestas ant Dr. Šliupo, yra teisingas ir prirodyti, kad įtarimas Dr. Šliupo anarchizmu yra apšmeizta. Reikalautojams pakista "Tėvo Kazimiero", kapucino karikatūra ir pasakyta, kad tai darbas Dr. Šliupo, nurodyta, kad Wolter Zibiackas reikalavo 25 policistų tvarkos užlaikymui, ir neleisti Dr. Šliupui kalbėti. Nežiurint, kad protestuotojų pasiuntiniai stengėsi pertikrinti, jog visokie nesutikimai yra sukeliama per dvasiškoji ir jos tarnus, nežiurint, kad atsakomybė už kilsiančius vaidus svetainėje pasiuntiniai priėmė ant savęs policijos viršininkas nesutiko leisti kalbėti Dr. Šliupui. Tačiau po apmastymo, nusprendė pats buti prakalbose ir užlaikyti tvarką. Taigi atsivedė didį burį policistų. Dr. Šliupas pasirodė ant estrados, sveikinamas susirinkusios publikos, kurios prisirinko pilnutėlė svetainė. Publikos entuzijazmas ir gražus užsilaikymas pertikrino policijos viršininką, kad skundas ant Dr. Šliupo buvo bjauri apšmeizta. Patsai kartas nuo karto, publikai delnais plojant, nusiminėjo kepurę ir plojo sykiu, matydamas, kad lietuvių yra žmonės ir nereikia jų ganyti lazdomis, kaip kun. A. Milukas tai buvo sakęs. Po prakalbų su pagarba pasikalbėjęs su Dr. Šliupu ir rengejais, policijos viršininkas apledo svetainę, palikdamas tik du policistų pri-dabojimui tvarkos laike baltius, kuris buvo po prakalbų.

Proletas.

Taigi priešai tokį pažeminimą lietuvių, akyse miesto valdžios, ir prieš tokius juodus darbus kuningo A. Miluko, mes Philadelphiaus lietuvių, dalyvavusieji jubiliejuje lietuvių pergalės ant kryžio, viešai protestuojame ir išreiškiame savo pniekinimą šmeizkui ir ardytojui tokių darbų, kuriuos bendromis spēkomis veikiame savo tautos ir apšvietos labui.

Vardan visų dalyvavusiųjų apvaikšiojime klubų ir draugijų, jų išrinktoji komisija: Pijus Dubickas, Stasys Kisonis, A. M. Stanelis, A. K. Abraitis.

KAIP ATSKIRTI SVIESTĄ NUO MARGARINO.

Margarinas Amerikoj yra labai išsilpatinęs ir vietomis parduodamas kaip sviestas. Yra labai pigus būdas atskirti margariną nuo sviesto. Reikia paimti gabalėlį į šauktą ir pasiūdyti ant ugnies, kad ir ant žvakės ar lempos. Jaigu putoja — tai yra sviestas, jaigu neputoja, o tik čirška — tai yra margarinas arba su kuo nors sumaišytas netikęs sviestas.

DIENRASCIO — ŽALUOSE.

"Lietuvoj" tilpo jau keli straipsniai dienrascio reikaluose. Bet kad išvestimai tuose straipsniuose ne vienodi, tai ir skaitytojai vieni patikėjo vienam, kiti kitam. Argi

"Draugas" su V. V. Rutkausku negalėjo savo nurodymus paduoti, vietoj niekinti kitus?

As nors ne literatas, bet mylintis laikraščius, patariau priimti kitą kį projektą.

"Amerikos miestuose ir miesteliuose yra draugijos, dideliosse miestuose jų yra daugiau, mažesiose mažiau. Manau, kad ten bus pritarianti dienrasciai, tai ta paveskim draugijoms. Tegul draugijos rūpinasi, o ypatingai draugijų viršininkai, surinkti prenumeratą ir tie pinigai tegul buva pas atsakančią draugijos narį. Jis turi susinėti su išleistuve. Kada bus reikalingas skaitlius pranešatorij, tai duot visoms žinot, kad yra viskas sutvarkyta ir dienrasciai pradės išsididinti.

Iš Lietuvių Laikraščių

"Vil. Žinios" (N. 57) tūlas Vabalėlis ištraukomis iš Lietuvos laikraščių patvirtina apvertinąjį Lietuvos inteligentijos padėjimą. Tikrųjų inteligentų Lietuvoje labai mažai likę, o dar išlikusieji nieko negali veikti, nes vieni jų nuo žmonių atskirti, kitiems trukdoma, treči įtūpdyti į kalėjimus. Lietuvoje esant dabar "gadyne baimės, kinkų drebėjimo ir visokios rūšies šnipų viespatavimo". Visokios idėjos nebegalios patapti aktyvinėmis ir nebetenkančios savo prasmės. Tai-gi išeina, kad Lietuvoje visam kam atėjo galas ir ant amžių amžinyjū...

P. Vabalėlis visgi dar mato tūlą darbėlį Lietuvos inteligentijai — tai tėvynės praeities, dabarties žmonių būdo, folkloro tyrinėjimai. O ir patį visuomen-kultūrij dar-bą tikis galima esant pikeliti iš numirusių:

"Jau tik reikia rasti linkmę, užtikrinanti to darbo produktyviškumą prie mūsų aplinkybių".

Dieve-gi duok, kad ta išganytoja "linkmė" juo greičiausia būtų sujieskota. —

"Draugas" (N. 32) paduoda žinią, jog Scrantone, Pa. rugpjūčio 2 dieną seserų seminarijoje didelėse iškilnėse daug lietuvių ir slavų kikių galybės abitus. Įstoje i novicijatą septynios, o patapę pilnomis seserimis šešios lietuvaiteš. — Dėl šitos progos "Draugas" klausia, ar S. L. R. K. A. nepiderėtų šelpiti lietuvių seserų vie-nuolijas. "Draugas", mat, nežino naudingesių dalykų.

"Kovos" redakcija nei kiek nebeperkioša jos korespondentų pri-ūmčiamų sutų. Šitai koki nu-purtinanti bjaurybė patalpinta "Kovos", N. 32, psl. 396:

"Jau bus trys mėnesiai, kaip numirė S. Barzdelis, kuris prigulėjo prie S. L. A. 156 kuopos. Žinoma pareikalavo iš S. L. A. Centro valdybos, kad išmokėtų velionio po-smertinę ir tie atsiskė mo-kėti.

Liepos 10 dieną buvo susi-rinkimas S. L. A. 156 kuopos gana truksmingas. Nutarė mėnesinę mokesčių nesūsti i Centro izdą, pakol posmertine neismokės.

Ar negerianis būtų numirū-sį S. L. A. narį nusūsti Centro valdybai ir tegul išsi-kepe suoda".

Jaigu koks besmegenis, netu-rintis nei gyvuliškų jausmų kores-pondentas parašo panašias šlykšty-bes, tai-gi redakcija, juk turėda-ma tur-būt geresnius pajautimus, privaltę išmesti jas į sąslavyną, o ne dėti į laikraštį ir tokiu būdu žeminti jį. — Bet rasi "Kovos" redakcija skaito tokius burnojimus geru ginklu prieš jos nekenčia-mus "tautiečius". Jai taip būtų, tai rodytų tik galutinįjį sociali-stų minties ir doros nusmukimą.

P. J. Stirbis, rėmęs savo neti-kusiomis karikatūromis ir kitokiais būdais "Progresą", o tuo ir "Atlas Trading Asociaciją", "Kovoje" užreikia dabar, kad "darbas reik-syk užbaigti" — užvesti provą prieš Joci ir uždėti areštą ant jo turto, koks yra. Tuo tikslu kvie-čia visus, kuriuos tik Joci apga-vo ar norėjo apgauti, kad prisū-sty laisus ir kitokius dokumentus, reikalingus bylai.

"Nors vargiai — sako — galima bus atsilginti sau iš-vyliotus piningus, bet reikia padaryti galą Jocio apgavys-tėms, kad apsaugoti kitus nuo apgavimo, kuris, regis, vėl, jau po kitu vardu, rengiasi biznį varyti."

Nelaimingos aukos!

FILOZOFO NEBUVELIO GUDRYBES.

Visi žmonės yra vienpusišk-i: batiuvis vis kreipia akį į kojas; kelnii stūvėja — į blauzdas ir kulkes, barzdaskutys — į barzdą ir plaukus; kepurininkas — į kepu-rę, dailydė — į baldus, bizerius — į kišenių ir taip toliaus be galo.

Jaigu nebūtų ubagų, daugeliui imonių nebūtų kaip parodyt savo nielaširdystę ir daugelis šventųjų nebūtų patapę šventaisiais.

Vidury tankiai vadinamas au-ko viduriu, taigi ir iš trijų dalykų: praeities, dabarties ir ateities, vi-durius yra aukšnis.

Kaip mintis galvoje, taip žodis kalboje yra nepastovūs dalykai; žmonės per amžius bando juos pri-kalti prie vienos vietos, prie kry-žiaus, bet jie vis prisikelia iš nu-mirusių.

Ir visai nepraktiški žmonės tan-čiausia turi tikrai praktiškąjį pro-ą: grynasai labai mažai kam te-pricinamas.

Paukščiai prieš meilės laiką gie-da, o meilėje nutyla. Lietuvių poetai prieš meilės laiką tyli, mei-lės laiku gieda, o po šliubui dide-lėm raidėm rašo į laikraščius "ačiū" gerbiams kungingiams už išdegtas prie šliubo žvakes.

JONAS SUTKUS.

11 d. rugpjūčio, mieste Worces-terj pasimirė jaunas dar lietu-vių raštininkas Jonas Sutkus. Gi-mės Žemojo Panemunio parapijoje, Naumiesčio paviete.

Lankė jis Marijampolės gimna-ziją, o paskui Seinų dvasilkąjį Se-minariją. Atkakęs Amerikon, pa-stojo į Valparaiso universitetą.

Kaipo raštininkas, jis žinomas po pseudonimu Rudšilio Špukas. Raš-teliai jo dauguma humoristiški ir toki jam labiausia sekėsi rašyti.

Dirbo jisai "Lietuvos" spaus-tuvėj, bet gavęs džiova, turėjo nuo darbo pasitraukti. Sudrutinimui sveikatos buvo iškeliavęs į Alaba-mą ir ten išgyvenęs metus, truputį susidurino, pradėjo vėl dirbti. Neilgai vienok pajiegų pateko: po pusę metų vėl atsėjo kraustyti-si į šiltesnius kraštus. Iškeliavo pirmiausiai į Texas, o iš ten į Worcesterj, kur turėjo brolių. Bet čia jau ne ilgai prisėjo gyventi. Pasimirė 11 d. rugpjūčio. Kunas palaidotas 13 d. rugpjūčio.

Pasiliko dideliame varge jo mo-teris Leonora Sabonskaitė.

KALBOS DALYKAI.

Apie mūsų ir ne mūsų žodžius.

Nei viena tauta taip nevaikė žo-džius, kaip vaiko juos lietuviai. Kad ir iš gerų patriotiškųjų jaus-mų tas apsiirėsimas gimes, ta-čiaus jisai daicina iki ligotumui ir iš tūl atžvilgių pasidaro kenks-mingas. Viena, per daug didelės dabojimas į atskirus žodžius bai-siai kemia minčiai bei jos lais-vam besilpėjimui, ir dėl to gal iš dalies, mės iki šiol neturime didelių mintytojų. Antra, — iš-aikinant žodžių kilmę, labai greit pradeda nebežiūrėti teisybės ir per fas et nefas visi žodžiai skai-toma originaliais lietuviškais. — Mūsų gadynėje kiekvienas, kas tik pradeda rašinėti straipsnelius, jau yra "filologas", kalbos "zinovas".

Apie kalbotirų veikalus, apie kal-botyros mokslą, jis, tankiausia, ne-turi mažiausio supratimo, bet, ne-žiūrint į tai, jis drąsiai imasi "kal-ti" žodžius, "taisyti" kalbą, lietu-vinti nelietuviškus žodžius.

Žodžių kalimas bei kalbos tai-symas yra perėjęs visokius rube-žius. Bekaldami, betaisydami žo-džius, kai-kurie mūsų rašytojai (pvzđ. Bytautas, Laukis) yra jau sutvėrę kasžinkojį baisy vola-pueką, pagal savo konstrukcijos nei kiek nepanašų į lietuvių kal-bą. Kad lietuviai galėtų suprasti jų kalbą, beveik reikia taistyti spe-cialiskus žodynus. — Šitaip-gi at-sitinka su panašiais rašytojais vien dēlo, kad jie, neturėdami kalbo-tyrų pajautimo, nepasirūpina nors kiek susipažinti su lingvistika ir, išgalvoję savotiškus logikos kur-palius, elgiausi su žodžiais panašiai kaip Procrustes su savo svečiais, kuriems jis turėjo tik vieną lo-vą ir nukirsdavo kojas ar galvas nesutalpintiems į tą lovą, o iš-empdavo per mažus. Šiandien-

JAIGU KUDIRKA KELTŪSI ISZ KAPO...

Jaigu KUDIRKA keltūsi iš kapo, jo dvasia apsidžiaugtų, pamačius savo veikalus surinktus, atspausčius ir daugybės lietuvių skaitomus, bet... draug ir nuliustų, regėda-ma po savo vardu atspausť žydilio Loevy vardą, o be to, nuliudus, bene atkartotų kitą syk pasakytus žodžius: Na, tiek to, žydai-semitai skriaudžia mus, arijonus. Prie to esame pripratę ir tai ne dyval... Tik reikia, man, rodosi, stebėtis, jaigu lietuviai lupą paskutinį kailį nuo lietuvių."

nė lingvistika yra naturalistiskas mokslas; ji pasmerkia barbariškąjį žodžių tamponą bei kapojimą ir tyrinėja vien kalbos prigimtį, ly-giai kaip biologas gyvates apsi-reikšimus.

Salimais su žodžių kalimu ir tai-symu pas mus eina svetimųjų rū-šių kalboje žodžių aiškinimas nu-siske kilmę. Ne per senais lai-kais tokių aiškinimai labai juo-kingų dalykų buvo pasiekę. Lie-tuviškumu užsidegusiems žmo-nėms Siono kalnas galėjo būt gi-mės iš mergos sijono, Koelno mie-stas iš lietuviškųjų kelnų ir t. p. Paskutiniaiis keliais metais tokių aiškinimai didžiai sumažėjo. Ta-čiaus dar neišnyko. — Net tokie rimti tyrinėtojai kaip K. Būga kartais dasiliečia panašių daly-kų (leiskim, žodis nabašnikas jo išvedamas iš ne-be-esti-minkas, tuo tarpu kai šis žo-dis yra perimtas iš lenkų nie-bož-czyk, paeinančio iš nie-bož-ec, nie-bož-ec-ik).

Dabar "Vienybės Lietuvninkų" redakcija užsimetė palaikyti lietu-viškų žodžių kilmę. Atrama tam užsimetimui tą teturi, kad "mūsų kalbotyra" apie žo-džių kilmę "paskutinio savo džio-neistare". Nezinome, ką "V. Lietuvninkų" vadina "mūsų kal-botyra", nieko todėl apie ją ne-galime pasakyti. Bet gerai žinome, kad apie žodžių kilmę senai yra pasakius savo paskutinį ir paskučiausį žodį viso pasaulio kal-botyra. (Tame galima persitikrinti, perskačius Leskieno, Brugmano, Brueknerio, Jauniaus, Būgos ir ki-tų veikalus).

"Vien. Liet." redakcija bijo, kad kalbotyra "išmetyt iš mūsų tau-tiškojo (!) žodyno" "mūsų šak-ninius (sic) žodžius". Nereika-linga baimė. Ji pranyks, jaigu tik bus suprata, kad lygintinė kalbotyra nei mintų neturi "mė-tyti" iš kokio-nors žodyno žodžius, bet ima juos kaip esantį faktą ir tik jieško to fakto pradžią bei pa-mato.

Lygintinė kalbotyra tyrinėja kalbas, palyginama kitas su ki-tomis. Todėl-gi ji ir vadinasi ly-gintinė. Tyrinėjant kokią indo-eu-ropiškųjų kalbų, lyginama ją su vi-

somis indo-europiškoms giminė kal-bomis ir jieškoma bendrųjų žy-mių kaip lexicon'e, taip konstruk-cijų ir sankaikų. Ir go-thų kalba (seniausioji žino-ma germanų giminės kalba) šiandien yra tyrinėjama, palygi-uant ne tik su slaviskomis, bet ir su visomis kitomis indo-europ. kalbomis. Šitokie tyrinėjimai, prasidėję vos 19-jo amžiaus pra-džioje (Fr. von Schlegelis, Fr. Poppas), trumpu laiku pasiekė didelių rezultatų. Svarbiausias jų — yra išaiškinimas, kad indėnų, persų, armėnų, albanų, graikų, la-tinų, keltų, germanų, aičių (bal-tų, lietuvių) ir slavų kalbos turė-jo vieną bendrą prakalbę, jau la-bai žilę senovėje pradėjusią skir-tyties į dialektus. Iki šių dienų indo-europistams iš dalies teberū-pi pilnai atvaizdinti tą bendrąją prakalbę.

Iš kalbotyrių ištyrinėjimų mės žinome, jog kiekviena dabartinė indo-europ. kalbų turi daugybę tokių žodžių, kuriuos atsinešė iš bendrojo jų kalbų lopsio ir už-laikę juos panašioj ar apkitusio išvaizdoj iki šių laikų. Tokie žo-džiai, kaip: liet. *rosa*, latin. *ros*, *ris*, indėn. (sansk.). *rosa*, slav. *rosa*; liet. *rožė*, lat. *rosa*, graik. *rhodon*, german. *rose*, sen.-augst. germ. *rōsa*, air. *ros*, slav. *rosa*; — liet. *diena*, latin. *die*, sansk. *dya*, goth. *dags*, skand. run. *dagar*, slav. *die*; — visi jie yra bendro ind.-eur. pažėjimo).

Kita vertus, jau iš Vilhelmo von Humboldt'o laikų žinome, kad kal-ba nėra syki ir ant įsados nukal-tas įrankis (argon), bet yra nuolatos atsinaujinąs žmogaus dvasios veikimas (energeia). Taigi kiekvienoj kalboje mės ga-

*) Žodis karalius, kuri "V. Lietuvninkų" red. įrašė į "slaviš-kaigotiškųjų" (nebrtas dalyk-ka!) skaičių, paeina nuo frankų garsingo imperatoriaus Caroluso V vardo (1510—1558). Taip ly-giai Romos imperijoje po garsi-gam Caesarui visi imperatoriai bu-vo vadinami caesarais; vokiečiai ir iki šiol savo imperatorius vadi-na kaiseriais, t. y. caesarais, o rusai carais (liet. caesarais) ir-gi caesarais.

lime regėt kas metai susitveriant daugybę naujų žodžių. Ir tai ne-būtinai dėl-to, kad kas nors spi-rytų iš šalies, bet labiausia dėlto, kad žmogaus dvasiškas augimas neturi galo. Neaiškus jausmas, šiandien išreikštas vos riktėlėjimu, rytoj gali būt iširtas ir pareiš-kytas kitaip. Žodis, šiandien tu-rėjęs vieną prasmę, ilgainiui gali reikšti keletą daigtų arba ir visai ką kitą.

Suprantamas dalykas, kad kiek-vienoj indo-europ. kalboje, amžiaus gyvenus daugiau ar mažiau savy-stovių gyvenimu, užimę į tą lai-ką daugelis savotiškumų ištarimę ir reikšmę senų ir dau-gelis visai naujų žodžių. Tokie nauji, savi, žodžiai pavyzdžiui, lietuvių kal-boje yra *lėtas* (senob. liet. *lėtas**) vokiečių kalboje *hoch* (goth. *hauchs*; senob. friz. *hah*, senob. sax. *hoh*, dabart. angl. *high*) koenig (goth. *kuning*) ir tt.

Dar vėliaus kiekviena atskira ind.-europ. giminės prakalbė iš-siskirstė į dialektus, ilgainiui pa-tapsius savystovėmis kalbomis. Taip, aičių prakalbė išsiskirstė į priusius, jotvingius, lietuvių, latvių; dabartinio gi laiku tarp lietuvių mės išskiriam žemaičius, augstai-čius, žemaičius-rytiečius, žemai-čius-vakariečius, augstaičius-rytie-čius, augstaičius-vakariečius ir tt. Germanų prakalbė iš-siskirstė į gothus, skandinavus, va-karinus germanus, o tie savu ke-liu išsiskirstė: gothai į: ostgo-thus, vandalus, burgundus; skan-dinavai į: aislandus, norvegus, švedus, danus; vakar. germanai į: anglo-saksus, frizus, neiderlandus, vokiečius. Lygiai taip pat atsitiko su indų, persų, graikų, albanų, italų, keltų ir slavų prakalbėmis: visos jos išsiskirstė į didesnį ar mažesnį dialektų bei kalbų skaičių.

Lygintinė kalbotyra, tyrinėjant kokią-nors ind.-eur. kalbų grupę, visuomet rūpi jų kalbų bendrosios žymės: bendri žodžiai, fonetikos dėsniai, morfologija... Šitokin būdu yra vaizdinama kiekvienos atskiros grupės, aičių, germanų ir k. prakalbė.

Atvaizdinus tūlos, leiskim aiš-čių, prakalbės visas ypatybes, ga-lima jau matyti, kokie lietuvių kal-

bos žodžiai yra užsilikę dar iš ais-čių prakalbės, kokie jų priklauso vien lietuvių (ne bendrai su prū-sais ir latviais) prakalbei, paga-lios, kokie jų yra įgyti, susidu-riant su kitų grupių kalbomis.

Paprastai esti taip, kad juo veiklesnė, gyvesnė yra tauta, juo ji daugiau susiduria, sueina į vi-sokeriopus santykius su kitomis ir tai ne tik su savo giminės tauto-mis. Tokie susidurimai būtinai atsiliepia kalboje. Susidurinčios tautos geresniam susipratimui per-siima viena nuo kitos reikalin-giausias jų kalbų žodžius ir ilgai-niui tie žodžiai pasilieka kiekvie-nos jų kalbų turtais.

Lietuviai, kaip ir kitos ind.-eur. tautos, niekad negyveno atsiskyrę chiniskąja siena nuo kitų tautų. Yra manoma, kad labai, labai ži-loj senovėje lietuviai artiniaisia sugyveno su slavais ir tai, gana ilgą laiką. Šitas senobinis sugy-venimas didžiai subendrino lietu-vių ir slavų kalbas. Kiek vėliau į lietuvių ir slavų tarpą įsikiso su-miškosios giminės. Rysiai lietu-vių su suomais paliko žymes kaip lietuvių, taip suomų kalbose. Dar vėliaus, krikščionių eros pradžio-je, lietuviai pradėjo susidurti ir su germanų giminėmis, o taip-gi (nors mažai) ir su latinais. Kad slavų, suomų bei germanų kalbose randasi lietuviškų žodžių, o lietu-vių kalboje randasi slaviskų, su-miškų bei germaniškų žodžių, ta-me nėra nieko stebėtino. Taip yra visoj gyvytojančioj pasaulėj. Tiek kokios-nors laukinės Afrikos tau-tos, arba siaurinau eskimosai ar oleutai, gyvendami savo apmūsi-sių gyvenimu, neturi progos ir rei-kalo susiristi su kitomis tautomis, — ir į jų šnektas neįeina beveik nieko naujo iš šalies.

Su kuo paskiausiai sugyveno lietu-viai, mės labai gerai žinome, ir šitais paskiausiai laikais (apie 1000 metų) naujai įgytus žodžius gana lengvai galime išskirti. Krikščionijos bei jos nešėjų įtek-mė čia yra didžiausi. —

Baidyties gyvenimo eigoje įsi-gyty tokių ar kitokių būdu žodžių yra labai neprotinga. Tyčia at-metant vieną ar kitą žodį, labai tankiai atmetama ir tikras supra-timas dalyko, kurį tuo žodžiu pa-vadinta. Dar neprotingiau yra tyčia ir su įnirtimu "taisyti" kal-bą, nes ją reikia tik studijuoti. Visi kalbos "taisytojai" yra pana-sūs į tą viduramžių karalių, ku-riam latinų kalba pasirodė ne ga-na graži ir jis užsimanė ją patai-syti. Tačiau, nors jis buvo ir karalius, į jo pataisymsus niekas nedabojų, ir, norėdami išmokyti la-tiniškai, visi po senovei skaštė la-tinų autorius.

Norint gerai išmokyti lietuviškai, taip-gi nereikia daboti į visus kal-bos "taisytojus", bet imti gyvos lietuvių kalbos pavyzdžius, kokių turime mūsų pasakose, dainose bei raudose.

Naujus žodžius kalboje tveria-pats gyvenimas ir tik vartojančių tą kalbą žmonių kalbinius pajauti-mas bei skonis gali nukirti tiems žodžiams ilgesnį ar trumpesnį bu-vimą.

Kl. Jurgelionis.

SVARBIAUSIAS ŠIOS DIENOS REIKALAS.

Gyvenimas išvelka nuolatai nau-jus reikalus aiškinti, kurie it ju-ras vilnis, "kila ir grimsta plauk-damos". Kai kurie reikalai įvyk-dinami gyvenimu, vadinasi, žodis pakeičiamas darbu, kūnu, kiti gi pakla ir grimsta — užmiršin-tarpe nugarimzdus užmiršin bu-va kartais ir gana svarbus reika-lai, kurie vėliau išnaujo išklą nau-joje formoje ir būtinai reikalauja įvykdinimo.

Svarbiausiu šios dienos reikalu yra — steigimas amatų mokyklų, ir šitas klausimas turi tokią mi-zišką svarbą, kad jį būtinai reikia įvykdyti gyvenimu. Atidėjimas šiandien to taip svarbaus klausimo reiskia visai mūsų tautai naujus di-delius nuostolius.

Jaigu mės būtume anksčiau įsteigę šitokią mokyklą, tai šiandien kaip tauta stovėtume kur kas augščiau kultūriškai ir materi-jališkai, nes amatai kelia tautą Amatininkai paprastai, uždirba ge-riau ir dirba daug lengviau negu ne amatininkai, kartu gi, supran-tama, jie stovi ir kur kas augš-čiau visame už paprastus darbinin-kius. Todėl, jaigu mūsų tautoje būtų daugiau amatininkų, tai ir pati tauta šiandien daug augščiau stovėtų.

Reikia apgalvėti, kad iki šiol per-mažai rūpinomės amatais. Kiek-vienas tėvas manė, kad ir jo sūnus gali taipjau žemę rausti kaip ir jisai ir valgyti juodą duonos plūtą. Bet šitoks manymas jau netinka

mūsų amžini ir jisai nupuldė lie-tuvius ir priverė daugybę jos ge-riauis sūnų įieškoti duonos kitur, plačiame pasaulyje. Šiandien dau-gybė lietuvių iškeliuoja iš tėvynės vien dēlo, jog neranda tėvynėje duonos, o neranda jos dēlo, kad nemoka rasti — nemoka amaty ir kad Lietuvoj nėra pramonės Svetimi perka žemes, steigia dirb-tuves, o pačius šalies gyventojus veja laukan dēlo, kad jie nemoka naujų darbų. Svetimi amatinin-kai, svetimi pramoninkai naudoja-si Lietuvos turtais vien dēlo, kad patis lietuviai nemoka išnaudoti šalies gėrybių. Ir pasekmė, žinoma, esti tikrai viena: kas nemoka gy-venti, turi elgetauti.

Šiandien jau lietuviai pradeda atkreipti savo atidiją į amatų rei-kalą, į reikala pagerinti būvį lie-tuvių-darbininkų. Ir ištikro jau labai laikas tai suprasti.

"Aušros" draugija, kurios tiks-lu ir yra šviesti lietuvių apskritai, skubinais kuogreičiausia įsteigti amatų mokyklą. Pirmoji "Aušros" kuopa Chicagoje nutarė būtinai įsteigti tokią mokyklą šiuose me-tuose, nes atidėjimas įsteigimo reikštų didelius nuostolius visai tautai. Prie šitos amatų moky-klos, kaip patirta nuo komisijs, bus įsteigtas ir skyrius piešimo planų, taipgi skyrius mokinio aritmetikos ir angliskos kalbos.

Įsteigimas tokios mokyklos, kaip išskaitė komisija, lėšuos į 2 tūk-stančių dolarių, kurias tai lėšas ži-noma, viena "Aušros" kuopa jo-kiau būdu negalės uždegti. Vie-nok ji, kaip matyt, tvirtai tiki, jog visuomenė reikala parems ir tokiu būdu prigelbės įvykdyti gyven-man senai reikalingą dalyką. Ver-tėtų plačiai visuomenei tuo reika-lu ištikro pasirupinti.

Pritarėjas.

IŠ VISUR.

ITALIJA TURĖS KARIŠKUS ORLAIVIUS.

Neseniai Italijos parlamentas nu-tarė įtaisyti kariškuosius orlaivius. Dabar jau padaryta kelios kariš-kiųjų orlaivių prabos. Žinovai pri-pažinę kad geriausiai tikią kari-riškiems reikalams orlaiviai, pada-ryti pulkininko Moris ir jo pagel-bininkų.

Netoli Korejos paskendo ja-ponų laivas "Tetsurei-Marui", ve-žęs 240 žmonių. 40 išgelbėta, vi-si kiti dingę.

Buvusi Belgijos karalienė, našlė po karaliui Leopoldui, beiš-tekanti už tulo prancūzėlio, netu-rinčio jokios profesijos. Įdomi našlės karalienės gyvenimo histo-rija. Būdamą kiemsargio dukte, ji tiek pakilo, kad patapo karaliaus pati. Karalienė ji buvo tik 11 dienų, nes už tiek laiko po vestu-vių karalius Leopoldas mirė. Da-bar-gi buvusi karalienė ketina iš-tekėti už tokio žmogaus, kurs yra beveik valkata.

Ispanijoje, kuomet tūl suareš-tuotą San Sebastian miestą žmo-gų vežė į Bilbao, susirinkusi sto-tyje katalikų minia rėkė: "Ilgiau-sių metų popiežiui ir karaliui! Ša-lin valdžią!"

Iš Peterburgo išsiųsti senato-riai darė revizijas Kijeve pas san-taikos teisejus. Susekta, kad teisė-jai ima kysius, užtai jie tapo nuo vietų prasalinti. Jie vienok užti-krina, kad kitaip negali gyventi, nes nuo senai algų negauna. Kur dingio pinigai paskirti teisėjų al-goms, nežinia.

Ligonbutį Aenconne, Pran-cūzijoje, viena mergina miega jat 5 savaitės ir daktarams iki šiol ne-pasisekė jos pikeliti. Maitma ją įieškdamai po oda pieną.

Hamburgo garlaivių kompa-nija atsisaukė į "Germania". Ho-waldo ir Kolbes laivų varstus si-prašymu subatoj paleisti nuo dar-bo visus darbininkus, jaigu ik tam laikui Hamburgo kompanijos darbininkai nesugrįž darban.

Iš Indijų Amerikon pradėjo keliauti indėnai. Penki laivai perėitė mėnesį į Kaliforniją atga-beno 1500 indėnų, o dar daug yra pasirengusių iškelti.

Italijoje mieste Gaki gyveni-mų samdytojai kėlė su demon-stracijoms protestus dėl augstų gy-venimų kainų. Pašaukta karin-mėnė tuojaus, pradėjo šaudyti i demonstrantus, užmušė keturis, o daug jų sužeidė.

Tikejimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Parašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams,

P. D. Chantepie de la Saussaye,

Teologijos profesor. Amsterdame,

Vertė J. Laukis

Jam visokių klausimų, idant atsitinti, ant kiek jo atsakymai sutinka su Maizio įstatymais ir ar jis ištiko nėra anuoju žadetu Messijumi. Mahometas blogai kvotima išlaikė, ne kartą nepasakęs gerai patriarchų genealogijos ir žydai ant visados nusikreipė nuo jo. Iš savo pusės ir Mahometas, patyręs savo klaidą, pasiskubino nuo judajybės atsiskirti; pirmiausiai savo padavimą nialdoje veidu kreiptis linki Jėzuzolimos jis pakeitė atsikreipimu į Mekką, o pasninką iš 10 tišri perkėlė į arabiską mėnesį Ramadan, laiką, kuriame buvo duotas Korano apreiškimas (Sura 2, 181). Jam tuojaus pasidarė aišku, kad jis veikia krikščionybės dvasioje ir tokiu būdu pas jį užgimė teorija sulgyt, jog "rašto savininkai", kaip jis vadino žydus ir krikščionis, nors ir gavo apreiškimą nuo Muso (Maizio) ir Iso (Jėzaus), bet vėliau jie perkeitė ar pačius apreiškimo žodžius, ar jų aiškinimą (šitame mahometoniški teologai skiria) ir tokiu būdu inpuolė į visokių iškydimus. Prieš krikščionišką mokymą apie trejybę, kurią jis skaitė tikra tridievyja (Dievas, Jėzus ir Marija) jisai Korane vedė smarkią polemiką. Jis tikrino, kad Isa teisingai buvo Dievo pasiuntiniu, kurį Dievas stebuklais išskėlė, vienok nepripažino, idant jam ir jo motinai prigulėtų dieviška garbė. Bet rašto savininkai, prie kurių jis kartais priskaitė ir sabėjus, užima visai kitokį padėjimą negu stabmeldžiai: šitie visai teisybę pavertė į niekus, anie gi siek tiek jos turi, nors sudarkytame pavidale.

Kas atsieina politiškių dalykų, tai Mahometas kaip su žydais, taip su Medinos stabmeldžiais padarė užpuolimą ir apginamą sandarą, palikdamas kaip vieniems taip kitiems jų buvusias teises ir papročius, tik jie turėjo gėbėti pranašui karėje ir jokiū būdu neprivale remti jo priešt. Pamaži paviršutiniškai prie bendrijos prisidėjo didelė chazradžitų ir auzitų dalis, nors jie visuomet pasilikę abejautais ir kritiškai valandose neistikimais šalininkais, dėlko Koranas tankiai juos nupeikia kaip veidmainius (monafikun). Širdyje inpykė ant svetimo ateivio, jie apvertė tėvų papročius puoliai ir, kaip tikri arabai, su noru būtų grynę prie pirmesnio dalykų padėjimo; bet galybė buvo ne jų pusėje ir jie turėjo pasiduoti Mahometo seimininkavimui.

Mekkos gyventojai manė, jog jie laimingai atsikratė nuo netinkamo pamokslininko ir skaitė, kad mediniečiams jis teipgi greitai atsibos; bet jie skaudžiai apsiriko. Mahometas sau už tikslą pasistatė apimti savo prigimtą gardą ir, nors šitas sumanymas galėjo išpradžią rodytis juokingu tam, kas žinojo skirtybę tarp gana didelio vaizbiško gardo ir menkutes Medinos, vienok pranašas ne ant minutes neleido jos iš akių, kolai nepadarė savo. Bet šitam reikėjo ne maža laiko; išpradžią Mahometas turėjo pasitenkinti tuomi, kad darydavo nedidelių plėšikisčių užpuolimus ant vaizbiškų mekkiečių kirbinių (karavanų), kurios atgal eidamos iš Syrijos ėjo arti pro Mediną. Šitas amatas Medinos gyventojams patiko kaip geriau nereikia, kadangi arabai, kaip ir kitos klajoklinės tautos, kurdai, turkmenai ir k. iš prigimimo buvo plėšikai. Priegtam nevisuomet net buvo užlaikomas šventas mėnesis, kuriame viespatavo visuomet taika ir štoje dėstyje dalykui pasiekus Mahometą, jis kaltininkus atleisdam, lengvai pabares (Sura, 2, 214). Ar jis pats davinėjo tam prisakymus, kaip yra tvirtinama, liksis neatsisnot, bet jei ir taip tas būtų, tai jo negalima už tai sunkiai teisti; toksai Rytų paprotys: ten leidžiama o kartais net prisakoma karisvys vylys ir visokia gudrybė prieš nevidoną, buk tai būriausia išdavybė ar atviras duoto žodžio laužymas.

Žinomas dalykas, šitie užpuldinėjimai darė ne maža nesmagumo Mekkos vaizbininkams, kurie, vedami Abu-Sofjano, esančio nuo to laiko Mekkiečių viršaičiu, ryžosi tokiam plėšimui padaryti galą. 16 kovo 624 m. ties šuliniu Bedr įvyko mušis ir, nežiurint į didelį mekkiečių viršinimą skaitliumi, suliginant su teistatikais, šitie išlaimėjo pilną pergalę; daugelis praklinių ir turtingų koreisčių pateko nelaisvėn, kas, neskaitant paimto grobio, žadėjo dar gerą išsiperkimą. Idant išvengtų vaidų tarp godžių arabų, Mahometas apreiškė, jog penkta grobio dalis turi priklausyti jam, tariant teistatikų išdū, lykis gi turi būti padalinta lygiai tarp visų mušio dalyvininkų. Bet įspūdis, padarytas puikių pergalės Medinoje ir beduimams buvo dar didesnė svarba negu grobis. Pačiame garde nieks daugiau neisdriso atvirai eiti prieš pranašą; vieni tik žydai nesuprato tikro dalyko padėjimo, bet ir jie greitai buvo išvesti gana nepadoriai iš tikėjimo tariamai sau rymčiai. Neužilgo potam menkas niekas patrukė su savim kruviną susirėmimą su žydiška gencia Kainoka; žydai turėjo pasiduoti; tur-tai jiems buvo atimti ir jie patys išvaryti iš gardo. Džiaugdamiesi tuomi, kad liko gyvais, jie skubino aplėsti Arabiją ir apsisėdo senoviniame Bazane. Tas pats likimas sekantį metą ištiko gentę benu-Nadir, kuomet mekkiečiai atsikėrėsi Mahometui ties Ochodu už sumušimą jų pernai metą ties Bedru. Ir tarytum šita nelaiminga tauta buvo kurčia ir akla visokiems praserėjimams! Žydai buvo dar tiek neatsargūs, kad ėjo į susirėmimą su Mahometo priešais laike taip vadinamos karės už apkasų 627 m. Pergalė ties Ochodu neatnešė mekkiečiams jokios naudos, todėl jie ryžosi apgulti Mediną su geromis arabams karis-komis pajiegomis; žydai ir visokios beduiniškos gentės pažadėjo jiems savo pagalbą. Teistatikai neisdriso jį kartą stoti į nelygią kovą su priešu atvirame lauke; jie užsidarė garde ir vieno perso Salmano patarimu padarė neprieinamą raiteliams atvirą gardą dalį, apkasdami ją giliu ir plačiu ravu; nuo to šita karė gavo sau vardą už apkasų. Priešai labai pyko už tokį darbą ir kaltino Mahometą var-tojime neperdėrančių gudrybių, tuomi labiausiai, kad tas nusidavė ir jie turėjo grynę atgal su nieku. Ir šiuo žygiu žydams teko savo atsimti. Mahometas išėjo dabar prieš beju-Koracį; žydai buvo sumušti ir nusprendimas mirtinai sergančio Sa'ado, auzitų vado, kuris buvo ant jų įnir-tęs, skelbė, jog vyrai turi būti nugalabinti, o moterys ir vaikai pavesti į vergus. Mahometas užtvirtino šitą nuspen-dimą ir 600 žydu buvo užmušta. Baudimas buvo žiaurus, bet pilnai sutinkas su tuoliais karisvais įstatymais, taip kad nėra jokio pamato Mahometą laikyti už tai žiaurum ir

klastingu, nors teisybė, yra tai bausis žydu išmušimas. Dėl šito kaltinimo pilnai teisinga bus patėmijus, kad šitie 600 nedaug ženkina suliginus su tais 4.500 saksonų, kuriuos krikščioniškasis karžygis Karolis Didysis paliepė išgalabinti ties Alleru. Išlygos, duotos benu-Kinoka ir benu-Nadir, arabų supratimu, buvo labai lengvos ir Mahometas parodė, kad jis toli nuėjo savo vienalaikių priekin, išduodamas prisakymą, draudžiantį kanaveikti kritusių la-vonts, kas buvo inprasta tometinėje barbariškoje gadynėje ir net daug vėlesniais laike.

Tarytum, Mahometui toli dar buvo iki įvykdyti jo švento tikslu — Mekkos paėmimo, bet jis surado kitą, greitesnį būdą jo pasiekimui. Jis ryžosi su nedaugeliu ben-drakeleivių eiti pas šventas vietas ir išpildė savo pasiryžimą pavasary 628 m., žinoma, keleivio drabužiuose, apsi-ginklavęs tik kardui. Jis skaitė, kad mekkiečiai jokiū būdu neisdris daryti ką bloga jo žmonėms šventame mėnesy, jei tik žinos, kad jie atėjo su taikiais merialais. Teisybė, jis pats, prie tuometinių sąlygų nepaisė šito papročio ir jo lau-žymą skaitė atleistina nuodėme, vienok jis žinojo, kad jo priešininkai, senų arabiskų papročių apgynėjai, vargiai atsimokės jam tuomi patim. Vienok tai buvo žingsnis labai pavojingas juo labiau, kad, vos tik išsiaiškino, mekkiečiai subruzo. Chodeibidžoje Mahometas apsisėjo ir šitame kritiškame padėjime vėl išsireiškė jo politiškas nuoregu-mas. Nors mekkiečiai labai buvo nemalonūs neprasytam svečiui ir išanksto pramatė, kad esant tarp jų ir ištikimųjų kruviniams vaidams, buvimas jų ant šventės būtinai turi privesti prie kraujo praliejimo; vienok jie neturėjo jokios tiesos užginti jam ant šventės buti. Po ilgų tarybų jie ryžosi padaryti su juo sutartį, sulgy kurios šiuo kartu Ma-hometas turėjo grynę atgal, kitą gi metą jam leista buvo ateiti trims dienoms į Mekką ant šventės keleivio drabu-žiuose. Idant parodyti tą galimą, buvo pasiūlyta susitai-kyti desimčiai metų, prie ko abi pusės galėjo daryti sau šalininkus; Mahometas prižadėjo koreisitams išduoti jų pabėgėlius, kuomet mekkiečiai nebuvo varžomi tolygum pažadu sulgy pereinančiųjų pusėn Mahometo šalininkų. Mahometas pasukubino priimti šitas išlygas, nors bendraka-leiviai jo labai nesitenkino jomis. Tokiu būdu jis pilnai atsiekė savo tikslą, jei ne šioj valandoj, tai bent ateina-mame laike; su tikrybė galima buvo laukti, jog pranašui, apsigarsėjusiam jau visoje Arabijoje, pasirodžius ant šven-tės Chadz savo pasekėjų priekyje, visų atidžia bus atkreip-ta į jį ir jo kelionė pavirs į triumfališką iškilme. Taip tas ir atsitiko sekanciais 629 m., kuomet Mahometas, sutin-kamai su nutarimais pasirodė Mekkoje, koreisitams, buvu-siems atkakliuose vaiduose su tikinčiais, arba dėl ko nors kito priklausiusiems prie nenouramų, prasišalinus į arty-miausių kalnus galimo atstikyti kruvinų susirėmimo iš-vingimui. Dabar kiekvienas, kas Mekkoje turėjo nors lašą politiško nuoregumo, žinojo, kad ateitis priklauso isla-mui ir sumaningiausiai, k. a. Chalid ibn al Valid, pergalė-tojas prie Ochado, žinomas vėliau dieviško kardo vardu, ir Amr ibn el-Azi, buvęs paskui Aigipto vietininku, pasikubino apreiškiti savo atsivertimą; kiti, kaip Abu Sofjan ir Abbaš, nedriso atvirai tą padaryti, manydami, jog gali-ma palaukti, kol Mahometo reikalas įgaus rimtesnį pavidalą. Tas viečok nelgai truko; jau sekanciamete mete Ma-hometas įsiveržė su didokomis pajiegomis, kad Mekką apimti. Pagaideijama priežastis tame patarėnavo jam mekkiečių chadeibidžisės sutarties sutarimų laužymas. Dabar rei-kalas vėrtė pasiskubinti ir Abu Sofjaną ilgiau nelaukti: jis nuėjo į Mahometo stovyklą ir nuo savo tikėjimo atsisa-kė. Visas gardas be jokio kraujo praliejimo perėjo į ran-kas Mahometo; tik keletas nenouramų priešinosi pranašui. Jis paliepė išdažyti status ir nubauti kaikiuriuos ypatingai nemėgius jam žmones, apskritai gi visiems dovanoj. Šventos vietos ir ceremonijos buvo palikta ir toliaus.

Mahometas savo tikslą pasiekė! Dar kartą tokiptai susivienijo su draugiškoms jiems beduiniškos gentėmis idant pasipriešinti tikintiems ir savo laisvę apginti, bet vel-tui: jie buvo sumušti galutinai po karstam mušiu ties Choneina, pietinės Arabijos pasienyje. Dar pirma kelio-nės į šventas vietas 629 m. Cheibaro žydai Šiaurvakarinėje Arabijoje buvo intraukti į karę ir paveikti; dabar po mušiu ties Choneina iš visų Arabijos kraštų pludo Medinon pasiuntinijos išreikšimui savo pasidavimo pranašui. Ma-hometas priėmė jas su pagarba, bet pareikalavo atsakyti nuo stabų, priimti pranašą, kasdien atkalbėti penkias mal-das ir mokėti išdan duokles. Tris pirmus reikalavimus beduinais skaitė už niekus; paskutinis gi buvo jiems diidele sunkenybė, bet toje valandoje negalima buvo nieko atkeisti, nes Mahometas buvo neprelinikiamas. Jie turėjo sutikti, idant su jais eity keletas tikinčiųjų bendragenciams islamo padavadijimą perdavimui ir duoklių rinkimui.

Mahometas tuo tarpu užsiėmė jau naujais dalykais. Jis net laiskus išsiuntė pas graikų cėsorių, Aigipto vietininką, gassanidus ir persų didįjį karalių, kalbindamas juos priimti islamo. Jis rengėsi karėn su bizantiečiais ir tvir-tai ryžosi išmėginti jauną islamo vieką su kaimyniškoms tautomis. Bet pirma to reikėjo galutinai pabaigti su stab-meldybe pačios Arabijos rubėžuose. Todėl jis 631 m. iš-siuntė savo žentą Ali į Mekką su labai svarbiu dokumentu, kurį mes randame Korane (Sura, 9) su antraštu: "Dievo ir jo pasiuntinio garbintojų stabų išsidaėjimas". Nuotrau-ka šita su iškilme buvo perskaityta Mine akyaizdoje su-sirinkusių maldininkų. Ir po šiai dienai į ją galima žiu-rėti, kaip į pagrindinį islamo padėjimą, ant visados nulė-musį jo atnašą prie kitų tikėjimų pasekėjų. Jo akstinas yra tame, kad tolesniam laikui niekas iš netikų neturi būti leidžiamas į šventą sritį, kad sutarmės, prarūso padarytos su kaikiurais jų, yra geros tik iki rako išėjimui, kad tam, kuris negali parodyti tokios sutarmės, liekasi pasirinkti is-lamą arba karę. Karė prieš netikus jau nuo pat pradžios Mahometo Medinoje apsiūbimuo buvo dedama prieder-mėn musulmanui. (Sura 2, 186 ir sek. 212-213).

Dar kartą Mahometas leidosi kelionėn į Mekką, taip vadinamą "atsisveikinamą kelionėn", laike kurios jis turėjo progą pasakyti kalbą, kurioje aštriai įkalbinėjo ara-bams, kad ant toliaus senieji papročiai atsimeta ir kad isla-mas ant visuomet padaro vienybę ir lygybę tikintiems. Si-toj kalboj Mahometas dar kartą parodė savę karštuoliu, o ne politikų; jei jis būtų geriaus pažinęs arabus, tai būtų supratęs, jog jis reikalauja negalimo. Tai čia, tai ten be-duinai pradėjo jau šurmuliuoti ir visoki asmenys, vyrai ir moterys bandė savų žarų atlošti, panašiai Mahometui, pra-nasų rolę, idant kovoti su juo jo paties ginklu; bet seniai pasisekė nesmagumų išvengti: jam neteko sulaukti šitų paiturtuvių išsiveržimo. Vasarą tą pačių 632 metų jis pasi-mirė savyje name Medinoje.

Mahometo biografams visuomet buvo sunku kaip rei-kia inkainoti jo asmenį. Šitas neturi nė vieno atebinti, ka-(Toliau bus).

Mabel Collins.

PER AUKSO ANGA.

Vertė J. Laukis.

mų žmogui, net jei jo protiškas gyvenimas yra veiklus, tas, kas yra kitųj pusėj, yra nesu-tvertu ir nebūtu tik dėlto, kad jis neatveria knygos.

Tarnui apsuostanciam mokslininko knygu indaują uždarytos knygos yra be reikšmės; jos nei neatrodo jam galinčiomis jį turėti, jei jis, budamas tarnu, nėra teipgi mokslininku. Į uždarytą viršutinumą galima per amžius žiūrėti su vienu nerangumu, kuris yra neti-kejimu ir kuriuomi žmonės dabar pamėgo gir-tis; jie vadina tą skeptiškumu ir šneka apie proto viespatavimą. Tai yra stovis puikybės išteisinimui nemaziau už aną rytiečio spalstu-mo stovį, kuris net maisto prie burnos nenori priimti; jis turi teipgi "teisybę" tame, nes ne-mato veiklumui vertes ir todėl jo nevartoja. Tas pats yra su skeptiku; neveikos stovį selka nyktis, ar ji bus protiška, psichiška ar fiziška.

III.

Pasizūrėkime gi kaip pergalėjus pradine sunkenybė domos atkreipimo į tai, kas yra nematomu. Mūsų šiurkštesnieji jausmai at-sineša tik prie to, kas yra daiktiniu paprasto-je žodžio prasmėje; bet tuojaus už šito gyve-nimo lauko yra plonesnės jaustys, kurios atsi-liepia į plonesnius jausmus. Čia mes suran-dame pirmutinį reikalaujamą siulą ėjimui to-liaus. Nuo šito matyspugio žmogus žiūri kaip nuo taško, kur daugelis spindulių ar ruo-žų susibėga; ir jai jis turi narsą ar norą atsi-skirti nuo prasciausios gyvybės lyties, nuo taško, ir tyrinėti kiek pagal štuos ruožus ar spindulius, tai jo visa esybė būtinai išsiske-cia ir išsiplėtoja tuojaus, žmogus pradeda aug-ti didybėn. Bet yra aišku, jai mes imsime šitą paveikslą tikru, kad svarbiausiu šitos svar-bos tašku yra netyrinėti vieno daugiau už kitą, nes kitaip išeis darkinys. Mes visi žinome kokia galinga yra didenybė ir asmeniška pa-togybė grios medžio, kuris užtektinai turė-jo alsavimui oro ir šaknių leidimui vietos ir vidujinės gyvybės pildymui savo nuolatiniu uždavinio. Jis klausio tobulu gamtiško augio dėsniu ir ypatinga baimė, kurią jis įkvepia, paeina nuo šitos būties.

Kaip galima vidujiniam žmogui laimėti priepažintį — savo augį prižiūrėti ir jį mai-tinti?

Bandykime įgytu siulu eiti truputį toliau, nors žodžiai gal tuojaus bus nereikalingi. Mes visi turime kelianti kas sau ir be pa-gelbos, kadangi keleiviu parsieima kopti vien-am priešus kalno kaukarą. Jokis naštinis gyvulus negali jam pagelbėti ten; neigi šiurkš-tesnieji jausmai, ar kas kitas, kas liečia šiurkščiusius jausmus, gali jam čia pagelbėti. Bet tulam toliui galime žodžius panaudoti.

Liezuvis žino saldžio ar astrumo vertę maiste. Žmogus su prasciausiais jausmais nėra kitokios saldžio savokos kaip šita. Bet plonesnė esmenybė, augčiau patatyta šitos pačios rūšies jaustis, yra pasiekama kitokia nuovoka. Meilios moters ar draugo veido sal-dumas yra žinomas tam, kurio jausmai nors kiek turi gyvybės — kurie bent kiek kruta. Tam, kuris pakėlė aukštinį klingį, saldžiųjų vandenų versmė, pats tryskulyis, iš kurios visa švelnybė randas, yra atviras ir liekasi jo pavildo praetim.

Bet pirma negu šito tryškulio bus para-gauta, ar kokia kita versmė pasiekta, šaltinis surasta, didelė stenkėybė reikia nuo širdies pa-kelti, geležinis buomas, kuris spaudžia ją žemyn ir neleidžia eiti jai stipryn. Žmogus, kuris išsvysta saldumos srovę te-kant iš josios versmės Gamtoje, visose gyvy-bės lytyse, yra šitą pakėlęs, yra iškilęs į stovį, kur varžymo nėra. Jis žinojo, jog jis yra di-dėsės visybės dalimi, ir šitas žinojimas yra jo pavidalo. Sutraukydamas savarankiškąjį sai-tą, kuris jį laiko prie jo asmeniško ydurio jis pasiekia metus ir stojas savo karalystės valdovu. Kaip jis plečiai, besiekdamas dauge-riopais prityrimais pagal štuos ruožus, ku-rie susibėga ties tašku, kur jis įkumytas stovi, tai jis patiria, kad jis palietė visą gyvenimą, kad jis turi savyje visa. Paskui gi jis turi tik pasiduoti didžiajai spēkai, vadinamai ge-ruma, drutai apkabinti ją savo sielos glebiu ir jis bus nunešamas greitai į didžiuosius, pla-čiuosius tikro gyvenimo vandenis. Kas tie vandenys yra? Musų dabartiniam gyvenime mes esmės turime tik šešėlį. Nei vienas ne-mylė be pabodimo, nei vienas negeria vyno be sugryzimo troškuli. Alkis ir ilgestis aptem-do padangę ir padaro žemę neprietelina. Mes reikalaujame žemės, kuri vestų gyvus vaisius, dangaus, kuris visuomet būtų pilnas šviesos. Tikrai to reikalaujant mes turime jį rasti.

SKYRIUS IV.

Skausmo reikšmė.

I.

Paziūrėkime gyvenimo širdin, iš kurios skausmas ateina temdinti žmonių gyvatas. Jis visuomet yra ant slenkščio, o užpakalį jo stovi nusiminimas. Kas yra šitie du bausis paveikslai, kodėl jiems yra leista visuomet nms sekioji?

Tai mes jiems leidžiame, tai mes juos kvie-

čiame taip lygiai, kaip leidžiame ir kviečiame savo kuno veiksmą; ir mes tą darome visai nesužinia. Bet moksliskais bandymais ir iš-tyrimais mes daug ką sužinojome apie mūsų fizišką gyvenimą, taigi panašiais būdais ar mes negalėtume prieiti prie tolygos išdovos mūsų vidujiniam gyvenime.

Skausmas žadina, minkština, lauzo ir nai-kina. Žiūrimas nuo gana tolimo matym-s-puogio jis atrodo tai kaipo vaistas, tai kaipo peilis, tai kaipo ginklas, tai kaipo nuodas. Tai yra matomai įrankis, daiktas, kuris yra varto-jama. Mums žinotina, kas yra naudotojas; kokia mūsų dalis reikalauja šito dailto, taip neapkeistino kitoms?

Vaistas vartojama gydytojo, peilis chirur-go; bet naikinimo ginklas yra vartojama prie-šo, neapkeisto.

Argi tad mes netik vartotume įrankius, ar norėtume juos vartoti savo sielų naudai, bet teipgi ir vestume karę su saviu ir niau-tumės savo vidujinėje šventynėje? Tas taip atrodytų; mes žinome, kad žmogaus valiai nuo skausmo paliosėjus, jis nepasilieka tame sto-vy, kuriame skausmas randas. Kam jis gei-džia save žėisti?

Iš pirmo pažvilgio atsakymas galėtų būti tas, kad jis pirma geidžia smagumo ir todėl geidžia pasilikti ant to mūslauko, kur smagu-mas su skausmu dėl jo veda kovą, visuomet ti-kėdamas, kad smagumas laimės ir paims jį su savim. Tai yra tik viršutinė žmogaus stovio išvaizda. Pats savyje jis žino gerai, kad skausmas yra lygus valdovas smagumui ir kad, nors jis kovą visuomet veda, bet niekuo-met jos neišlaimės. Paviršutinis tēmytojas sanprotauja, kad žmogus pasiduoda butinu-mai. Bet tai yra klystis neverta apspėkos. Siek-tiek rimtesnė mastis parodo mums, jog žmogus negyvena visai, jei jis nevartoja savo padėtinių ypabyų; visai logiška yra manius, kad jis pasirenka stovį, kuriame jis gyvena, vartodamas šitas pačias ypabybes.

Pripažinus tad vardan mūsų argumento, kad jis geidžia skausmo, kam jisai tokio įki-raus jam dailto geidžia?

II.

Gera pasizūrėjus į žmogaus sąstatą ir jos palinkimus, atrodo lyg kad ten būtų dvi aiškos linkmės, kuriose jis auga. Jis kaip ir medis, kuris savo šaknis leidžia žemyn, jaunas šakas vartydamas augstyn. Šitie du ruožai, kurie išeina iš jo vidurinio asmeniško taško, jam yra aiškūs, žinomi ir suprantami. Jis vieną vadina gerybe, kitą blogybe. Bet sulgy analogijos, patyrimo, ar prityrimo, žmo-gus nėra tiesotųjų ruožo. Butų gerai, kad tai būtų ir kad gyvenimas, ar pažanga, augis, ar kaip to nepavadinume, būtų tik ėjimas vienu tiesiu keliu, ar kitu, kaip tikėjimininkai sako jį einant. Visas klausimas, didėji paimama tasyk lengviai būtų išrišana. Bet ne taip lengva yra nueiti į pragarą, kaip pamokslini-kai tvirtina. Nemaziau yra sunku surasti ke-lias prie Aukso Angos. Žmogus gali visai susinaikinti užgaidų smagumais, — bet jis nebus tikru vėlniu, nes dieviškos šviesos ki-birkštis vis dar jame pasilieka. Jis pasiren-ka platų kelią vedantį į sunaikinimą ir drasiai pradeda savo buitą stacia galva. Bet tuo-jaus jį sulaiko ir nugazdina kokia nemanyta ja-me pakraipa, koks iš daugelio kitų spindėji-mų, kurie išeina iš jo paties vidurio. Jis kenčia taip kaip ir kunas, kunui išanklėjus nelem-tybes, kurios kenkia jo sveikam veiksmui. Jis sutvėrė skausmą ir susirėmė su savo paties sutvaru. Gali atrodyti, kad šitas argumentas sunku yra pritaikyti prie fiziško skausmo Bet tas nėra taip, jei mes į žmogų žiūrėsime nuo augstesnio atžvilgio negu paprastai mes į jį žiūrime. Jei į jį žiūrėsime kaip į galin-gą samonę, kuri tveria savo viršutinius ap-sireikšimus sulgy savo norų, tai yra aišku, kad viršutinius apsiereikšimus sulgy savo norų, tai yra aišku, kad fiziškas skausmas išeina iš šitų norų, nelemtybės? Be abejonės, daugumui protų, pasimatys, kad šita nuovoka apie žmo-gų yra perdaug savarankiška ir apima per-daug didelį štuolį nežinomumon, kur pripa-rodymai nėra gaunami. Bet jei protas yra pri-pratęs žiūrėti į gyvenimą nuo šito atžvilgio, tai gan greit įkita kitas nėra priimtinas; esi-mo gijos, kurios grynai materialiskajam tēmytoju atrodo be galo painiomis, atsiskiria ir išsitiesia taip, kad nauja protybe apšviečia visatą. Savarankiškas ir žiaurusis sutvė-rėjas, kuris pagal norą užduoda skausmą ir smagumą, tasyk išnyksta nuo regyklos; ir tas yra gerai, nes jis, ištikto, yra nereikalinga ypabybė ir, kas aršiausiai, yra tik paprastais šiaudų sutvaras, kuris negali nei lentomis skėtroti nepalaikomas iš visų pusių dogmati-ninkų. Žmogus ateina į šitą pasaulį sulgy to paties principo, sulgy kurio jis gyvena viane ar kitame žemės mieste; galų gale, jei tas perdaug yra saktius, jog tas taip yra, tai dra-siai galima klausti, kodėl tas nėra taip? Nėra nieko nei prieš tai, nei už tai, kas patiktų ma-terialininkui, arba kas turėtų svarbą teisu-mo teisme; bet at tvirtinu šitą argumento nau-dai, — kad nei vienas, kas rimtai tą apsvastė, negali grynę prie pirmesnių skeptikų teorijų. Tai yra taip kaip vystymas išnaujo.

Pripažinę tad vardan šio argumento, kad žmogus yra galinga samonė, kuri yra pati sa-vo sutvėrėji, pati savo teiseju ir joje gludo visa gyvasties galimybė, net galutinis tikslas, prižiūrėkime gi kam jis daro sau skausmą.

(Toliau bus).

IŠ VISUR.

|| Vokietijos valdžia stengiasi neįleisti į Vokietiją choleros iš Maskolijos, kuri užimta naikinimu laisvės, neturi laiko nei piningų krauti su cholera, kaimyniškai ji krauti turi saugotiesi ir stengiasi, kad ji ir pas juos iš Maskolijos neatitektų. Ant viso prekių rubežiaus padaryta 140 specialiųjų sveikatos inspektorių. Laivai ant Vyslos Vartos ir Nemuno, buvę Maskolijoje, ar iš jos atėję, buvo desinfekuojami. Ypač saugiai prižiūrimi keliaujanti į užjūrus išveičiai iš Maskolijos ir darbininkai ateiviai iš ten į Prūsiją nuvalyti laukus.

|| Italijoje 25 d. liepos siautė audra aplinkinėse Soronus. Vėjas sugriovė visus dirbtuves, nulėšė stogus nuo namų. Medžius iš šaknų išrovė taip, kad stovėdvi neliko. Vienoj sugriautoj dirbtuvėj užmūsta 7 darbininkės, o 3 mirtinai sumankyta. Kadangi dėl sunkumo oro sunku buvo kvėpuoti, žmonės šaukė, jog tai kometa ant žemės gvybė naikina.

|| Europoj pagarsintos terptautiskos orlaivij lenktynės per Alpių kalnus. Dovana, už perlėkimo kalnų paskirta 100.000 frankų.

|| Činiskais Mandžurijoje ciesačius vietininkas pranešė japonikiems konsuliams, kad visi japoniečiai ir apskritai svetimačiai iš Kai-Pingo ir iš kitur tuojaus išsinešdintų.

|| Ant pasažierių garlaivių White Star linijos, kurios garlaiviai plaukineja tarp Anglijos ir Amerikos, sustreikavo tarnaunanti.

|| Ispanijoje, provincijoje Schurkano, dešimtį praplyšimų užgimė tvenai labai daug nuostolių pridirbo. Užtvinę vandens nunešė šimtus namų. Prigėrė ir daug žmonių, o tame skaitliu ir daug studentų.

|| Maskolijoje, Kaukazo kalnuose nuo debesų praplyšimo užgimė tvenai nuplovė su gyventojais kaimą Bashgejuk; nunešė vanduo 500 namų.

|| Peterburge likosi suareštuotas kariūnėnės intendenturos perdėtinis pulkininkas Giotov. Suimtas ir intendentas Sveaborgo tvirtovės Kalskij. Abudu nugalbenti į Petro ir Povilo tvirtovę.

|| Per vieną savaitę, nuo 31 d. liepos iki 6 d. rugpjūčio Maskolijoje cholera apsirgo 20.668 žmonės, iš kurių pasimirė 8.679. Daugiausiai mirčių buvo Dono ir Kubaniskų kazokų žemėj.

|| Japonijoje baisūs tvanai. Užtvinę vandens nuplovė daug kaimų ir namų su žmonėmis. Viename tik mieste Tokio užlieta 30.000 namų.

|| Baisūs gaisrai išnaikino Brukselės terptautiską parodą. Nuostolius gaisro padarytus skaičiuo ant 100 milijonų dolarių. Sugadė Belgijos, Anglijos ir Prancūzijos dalis. Ugniję prapūzo 2 ypatos, o apie 30 tapo sužeistų; išnaikytos ir kitos parodos dalys.

|| Netoli Sanjur, Prancūzijoje, gelkelio traukinys su 1.200 pasižvintėjų susimusė su prekių traukiniu. 32 ypatos ant vietos užmūstos, o su viršum 100 yra sužeistų.

|| Činų valdžia nutarė paliosuoti nuo vietos svetimačių diplomatišką instruktorij. Tokiu būdu užėdys 25.000 dol.

|| Lenkijoje, Zgiene, vežėjas Vladislovas Konrad užmūšė savo pačią todėl, kad ji tapo neščia. Mat Konrad turėjo jau 8 vaikus, daugiau jų turėti nenorėjo.

|| Visoj pasaule už 1907 m. iškasta aukso vertės \$4.983.002.850.

|| Apie 60 mylių nuo Melbourne, Australijoje, valdžios žemėje atrasta sriovės geros anglies; manoma, kad ten yra anglies apie 30.000.000 tonų.

|| Pagal valdžios skaitlinių Japonijoje peritais metais buvo naudojama 1.618 garlaivių. Iš jų 101 Italijai daugiau kai 3.000 tonų.

|| Paryžiuje yra 62 elektrinių tramvajų linijos. Kasmet jos perveža apie 190.000.000 pasažierių.

Paminklas Gruenvaldo paminėjimui įkurtas Krokavoje.

Raitas—Jagaila, apačioj—rymo ant kardo Vytautas, žiurėdamas į apveiktą kryživį.

Tėvynės Mylėtojų Dr-tės Reikalai.

Visus raštus Tėv. Myl. Dr-jos reikaluose, kuopos ir pavienios ypatos malonės siųsti Dr-jos Lit. Kom. nariui ir redaktoriui.

J. LAUKIS.

501 Brick St., Valparaiso, Ind.

PAAIŠKINIMAS T. M. D. KP.

IR PAVIENIEMS NARIAMS.

Daugumas kuopų, kaip ir pavienių narių rašo mums laiškus su įvairiais klausimais, ant kurių atsakyti skyrim yra persunku. Daugumas reikalauja paaiškinimo apie tokius reikalus, apie kokius buvo jau po ketų kartų aiškinta per organą ir kurie turėjo būti visiems žinomi.

Iš to patėnyjame, kad tulos kp. neturi organo, o jaigu ir turi, tai utėmėja kas yra laiks nuo laiko pranešama. Apie Dr. Kudirkos raštus buvo pranešta III T. M. D. seime, todėl tame seime dalyvavę delegatai turėjo apie viską savom kuopoms, sugrįžę, paaiškinti. Tiesa, kuopų yra daugiau negu seime delegatų buvo ir visoms kuopoms šiomi keliu nebuvo galima reikalų stovio sužinoti. Todėl mes rašėm apie tai organą, „Lietuvos“ 28, 29, ir 30 num. ir veik kiekviename num. yra šis bei tas T. M. D. reikaluose apkalbama. Geistina, kad kuopos, kaip ir pavieniai nariai, tėmytų organą. Šiuo metu kartu su Dr. Kud. raštais reikalai stovi šitaip: III, IV, V ir VI tomiai neapdarytų raštų yra jau išsiuntinti visoms kuopoms; I ir II tomiai trumpame laike tapo kartų kuopoms, nes tuo tarpu T. M. D. knygins, p. J. Simanavičius, ruošia ekspediciją. Padalinimas raštų į dvi vietas, kaip matote, padarė didelį darbą ir dėl to pavieniai negalėjo tuom pat laiku su kuopomis gauti raštų, nes jaigu būtų siųsti ir pavieniams du kartų kuopoms, tai ne vien būtų buvę daug berikalingo darbo, bet ir persiuntimo lėšos būtų pasidvigubinę. Todėl mes nusprendėm atlikti 4 tomų ekspediciją kuopoms, likusias kningas pavesti pasiųsti p. J. Simanavičiui. Jis išsiuntinė pavieniams po 6 tomus ant kart. Tada, malonus draugai, nesiųskite laiškus su klausimais „Ar gauname Dr. Kudirkos raštus?“, nes tomiu tik apkraunatė mus bereikalingu darbu, nes reikia atsakinėti jums ant laišku. Raštus gausite visi, tik būkite kantrūs. Visi pavieniai, kurie perkėitė savo gyvenimo vietas, paduokite teisingus adresus T. M. D. knyginiui, (ne knyginiui, bet Centro raštinkui. Red.), kad anas žinotų, kur siųsti kningas. Jaigu atsitiko kokios klaidos ekspedicijoje knygų kuopoms, tai kuopų sekretoriai malonės apie tai pranešti T. M. D. sekretoriui p. J. Dagui, kuris atsitikusias klaidas pataisys. Visi, kurie esate užmokėję už apdarytas kningas, jų gauti dabar negalite, nes dar neprištytos iš Tilžės. Mat siunčiant neapdarytas, apdarytos buvo dar negatavos, todėl ir paskubinti atidavimą apdarytųjų knygų, kam jos priguli, kaip matote, nebuvo neigi yra galima. Keturiuos seivietės atgal gavome žinią nuo Otto v. Mauderodės, kad darbas prie apdarytųjų knygų yr veik užbaigtas. Pasiuntėm reikalaujama \$1000 ir patėgėme kuogreikauti siųsti kningas Amerikon. Manome, kad kningos jau keliauja ir tikimės,

jos umai pasieks mus. Kaip tik atplauks Amerikon pagarsinsime per organą.

Mums isirodo gana keistai, kad tuli nariai, lygiai ir tulos kuopos neprisilaiko priimtos tvarkos siuntimo piningų į Centro izdą. Paaiškinimai, kaip siųsti piningus, yra tilpę organe daug kartų; yra taip nurodymas apie tai ir naujose T. M. D. įstatuose, kuriuos galima rasti „Lietuvos“ 18 ir 19 num. Tačiau yra besielgianti priešingai — išperka „Money Order“ ir ant p. Laukio, tai ant Centro sekr. vardo, kartais prisiumčia net pirmimininkui. Turite suprasti, kad toks siuntimas piningų užkrauna ant Centro Vald. daug bereikalingo darbo ir lėšų. Turite žinoti, kad „Money Order“ išpirktas ant vardo Centro sekr. ar ant kito tik per jį gali būti išmokėtas. Todėl elgdimesi šitaip, o ne taip, kaip nurodyta, priverčiate juos eiti krašon, iškeisti „Money Order“ ir pirkiti kitą ant vardo T. M. D. izdininko ir jam persiūsti. Tokiu būdu, kaip matote, pasidaro bereikalingas darbas ir lėšos. Todėl dar sykį patariame, siunčiant duokles, ar tai, aukas T. M. D. izdan, pirkiti „Money Order“ ant vardo T. M. D. izdininko, A. J. Povilai-804 Bank st., Waterbury, Conn. ir siųsti Centro sekr. J. Dagui, 3252 So. Halsted st., Chicago, Ill. Pastaraisi, įtraukę savo kningose ir suteikę numerius pasiūdinti tokius „Money Order“ T. M. D. izdininkui.

Visiems, kurie savo laiškuose nusiunkundiatė, kad nežinote Centro Valdybos adresų ir tai stato kaip priežastį elgmios priešingai nurodymams Centro Valdybos, turime pasakyti, kad Centro Valdybos adresas telpa kiekviename „Lietuvos“ numeryje ir todėl patariame juos iš ten paimiti: kitokio pragumo, geresnio už šitą, mes neturime.

T. M. D. įstatuose duosime spauduotai greit, kaip tik bus užbaigta tvarkyti T. M. D. trumpa istorija, kuri yra seimo nutarta išleisti drauge su įstatais.

T. M. D. Centro pirm.

J. V. Liutkauskas.

Waterbury, Conn. 31 d. liepos atsiuavo vietinės T. M. D. kuopos susirinkimas, kuriame buvo išdalinti tik-ką atėjusieji Kudirkos raštai. Sugrįžę iš trečio T. M. seimo delegatai išdavė savo raportą ir davė atsakymus ir paaiškinimus apie seimo nutarimus. Čia reik pažymėti, kaip nekuri nešąsiniški laikraščiai savo įskaitais rasteliais gali suklaidinti ir geriausius žmones. Štai šitame susirinkime vienas iš narių, prisiskaitęs purvyn „Keleivio“ straipsnelą apie T. M. D. seimą prašė paaiškinimo, ar teisišybė, kad T. M. D. turi užmokėti kelionės lėšas p. Gabriui, atvykusiam iš Paryžiaus į trečią T. M. D. seimą. Esą, pagal „Keleivį“ įseina, kad p. Gabriui bus užplokėta netik \$500 už jo pusantų metų darbą prie Kudirkos raštų rinkimo ir jų redagavimo, bet dar ir kelionės į Ameriką lėšos. Žmogeliui paaiškinta, kad tai tur būt „Keleivio“ prasimaymas: p. Gabriui pripažinta 500 dol. atlyginimo už jo darbą, o ar kam jis juos išleis kelionei, ar kam kitiems, tai jau ne mūsų dalykas: jis juos uždirbo, todėl ir gali suvartoti pagal savo norą. — Žmo-

gelis, pamatęs „Keleivio“ prasi-manymus (o jį labai daug yra pastaruoju laiku ir dar taip nesvairių!), tik galva pasuko: „kaip laikraštis gali meluoti?“...

Nariai, gavę po krūvą knygų, žingėdžiai jį greituoju peržiūrėję, o pakliuvę svetainėn neprigulinti į T. M. D. pamatę, ką galima gauti už 60 centų metinės mokesties, netik tuojaus prie kuopos prisirašė, bet iškalno taujaus užsimokėjo dar po \$2.50 už Kudirkos raštus, kurie nenariams parsidavinėja po \$5.00. Buvęs šiame susirinkime p. K. Balevičia, T. M. D. ex-pirmiminikas, išsitarė, jog girdėjęs, kad ir kitose kuopose nauji nariai visi primoka po \$2.50 ir reikalauja Kudirkos raštų bent už pusę kainos; jaigu taip bus, tai, girdi, į kelis mėnesius neliks Kudirkos raštų „nei vaistams“ — žmonės paims tuojaus....

Kuopa gavo T. M. D. Centro Valdybos pakvietimą surengti Žalgirio mušio apvaikščiojimą ir vienbalsiai nutarė tai padaryti greitai laiku.

Tam tikslui išrinktas komitetas, kuris pakvies ir kitas vietines draugijas prie rengiamo apvaikščiojimo. Žadama kvesti kalbėtojus net iš kitų miestų, būtent: p. J. V. Liutkaucką, T. M. D. Centralinį pirminką p. B. K. Brooklyno ir p. B. K. Balevičių iš Chicago.

Nauja T. M. D. Centro Valdyba, išsilydinėdama visoms kuopoms pakvietimus rengti Žalgirio kovos apvaikščiojimus ir nurodyma, kaip tuos apvaikščiojimus surengti, parodo, kad ji galiausiai ves T. M. D. reikalus ir mokes palaiykti taip reikalingą mūsų draugijoj gyvumą. Galima tikėtis, kad šie nurodymai bus išrengiami, nes žalgirio kovos apvaikščiojimų, — lai tik kuopos pasistengia eiti Centro Valdybos nurodymais keliais.

Vienas iš narių.

Cicero, Ill. Šis Chicago priemiestis pirmąsias vadinosi Grant Works. Dar prieš III T. M. D. seimą čia rengtasi sutverti T. M. D. kuopą. Tas pagalios tapo įkūnyta tuojaus po III-čio T. M. D. seimo. Per pasidarbavimą veiklesnių vietinių tėvyniųjų, taip-gi su pagalba p. Prano Butkaus, T. M. D. vice-pirmininko ir J. Gabrio, kurie čia teikėsi pribūti su prakalbomis, susitvėrė didoka nauja kuopa iš 32 narių. Tai pirma kuopa, kuri susitvėrė po seimui, pasiremiant naujai užtvirtintais T. M. D. įstatais. Visi užsimokėjo po 40c. įžangos ir po 60 centų metinės mokesčties. Gana žingėduriu po \$2.50 ir išreikšė norą, kad kiekvienam būtų prisiūsti Kudirkos raštai. Kudirkos raštų kaina pašalinėms \$5.00, taigi nauji nariai naudojasi nors ta proga, kad jie gali gauti krūvą puikių knygų už pusę kainos. Seni nariai, kurie tas pačias kningas gavo veltui, gali pasidžiaugti, kad padarė geriausią „biznį“ savo gyvenime.

D. D—ar.

Chicago, Ill. Mėnesiniame T. M. D. 28 kuopos susirinkime, 28 d. liepos šių metų likosi pakeltas klausimas „Ar gali gauti V. Kudirkos raštus tie asmenys, kurie užsimokėjo į T. M. D. izdą už 1909 m., bet nebeuorin mokėti už 1910 metus ir atsisako nuo T. M. D.“? Nors tai, gal, ne kuopų, bet seimo ir Centro Valdybos reikalas, vienok mūsų kuopai šitą klausimą gyvėdono, ypač čia šiam susirinkime buvo atvykęs Centro raštinkas p. J. Dagis, kaipio mūsų kuopos narys. P. J. Dagis ir 28 kuopos pirmininkas p. M. Juška aiškino, kad nariai užsimokėjo už 1909 m., nors jie ir nenorėtų už 1910 m. mokėti ir atsisakyti, bet T. M. D. nariai turį tiesą gauti V. Kudirkos raštus, T. M. D. išleistus; prie to dar p. J. Dagis pridūrė, kad V. Kudirkos raštų ekspedicija bedarant jau daug yra išsiųsta pašiems asmenim, kaip pavieniams T. M. D. nariams. Nors tai daro Centro Valdyba, duodama mums patarimus, kaip panašiuose atsitikimuose pasielgtina mūsų, T. M. D. 28 kuopai, bet tie patarimai man visai yra nesuprantami ir todėl aš esu jiems priešingas; esu priešingas Centro Valdybos pasielgtinai su V. Kudirkos raštais kaipio drangijos, o podraug ir mano, kaipio jos nario turtu.

Mano nuomone, kiekvienas narys moka po 60c. T. M. D. izdan ne kam kitam, kaip norėdamas buti T. M. D. nariu; as draugijos tikslė visai nerandu, kad nariui už kiekvienus 60c. būtų siuloma pirkiti raštai nors ir kelių dešimčių dolarių vertės. Mes gerai žinome, kad V. Kudirkos raštų išleidimas atsiėjo kiekvienam nariui daug daugiau kaip 60c.; taigi juos pardaudant po 60c. daroma T. M. D. skriauda. Kad V. Kudirkos raštų išleidimas būtų lėšavęs tik 60c. kiekvienam nariui, tai ir tasyk negalima jų dalinti tokiems nariams, kurie atsisako buti nariais. Jaigu kiekvienas narys šitaip elgtųs, vadinasi užsimokėtų 60c. už 1909 metus, ir daugiau nebemokėtų kol kita laida nebus apskelbta, tai kas tą naują laidą apskelbtų ir kas turėtų drąsą ją skelbti, jai T. M. D. izde nebutų nei vieno cento? Man, rodos, kad nei p. J. Dagis, nei p. M. Juška, antgalo, nei visa Centro Valdyba nenorėtų taip elgties, kaip šabar elgiassi, siuntinėdama kningas atsiskantiems buti T. M. D. nariais ir duodama kuopoms tokius netinkamus patarimus. Vyrūčiai, daugiaus protavimo ir taktinumo reikia, idant paskui neprisietų laukti, kol atsiras pas mus, vėl toki didvyriai, kaip p. B. K. Balevičia, kurie panorės pasiinti ant savo pečių tą sunkią našą, kelti iš numirėlių tą branglų mūsų švietimosi įstaigą.

Nežinau, ar man T. M. D. pri-tars ar ne, vienok aš prisipažinu: viešai, kad aš moku 60c. į T. M. D. izdą ne tam kad gauti raštus T. M. D. išsomis išleistus, bet tam, kad buti T. M. D. nariu. Ir aš gaunu T. M. D. raštus ne užtai, kad moku į jos izdą 60c., bet užtai, kad esu T. M. D. nariu. Tokiu būdu, mano nuomone, V. Kudirkos raštus gali gauti tik T. M. D. nariai, o jos nariais gali buti tik tie, kurie yra užsimokėję už šiuos metus ir neatsisako buti T. M. D. nariais.

Jai kuris narys dėl neturto negalėtų užsimokėti tuos 60c. į T. M. D. izdą, tai su tais aš patariau expeditoriams nelaužyti sau galvos, bet palikti juos iki IV T. M. D. seimui, o šis nuspręs, ką su jais padarius.

M. M. Dudas.

Man rodos, kad čia nesuprasta patarimų. Dar prieš III seimą Centro Valdybos buvo aiškiai paskelbta, kad tik tie V. Kudirkos raštus gaus dykai, kurie iki gegužio d. 15, bus užsimokėję savo mokesčtis už šiuos metus. Bet narių buta tokių, kurie tos pastabos nepatyrė ir likosi nemokėję. Tokiems Centro valdyba, turi tiesą V. Kudirkos raštų dykai neduoti. Bet, antra vertus tai būtų perastus varžymas. Mes visi kažkada sukalystame ir jai mes ty savo netobulybių neleistume vienas kitam, tai vienok turėtume mautis tarp savęs. Prietam, T. M. D. tikslu yra švietimas, švietis galima tik tasyk, jai švietiamam duodi daugiau, negu jis už tai moka. Tai yra švietėjų pasišventimas, tiesa. Bet tas nereikia, kad T. M. D. būtų piningą karvė, kurią kiekvienas šalavalka, jos nešėrės, galėtų melzti ir paskui išmelžės iš jos tyčiotis. — Jai ekspeditoriai taip daro, — daro nerai ir aš p. Dūdai tame pri-tariu.

J. Laukis.

Centro raštinko prierasas. Po-nas M. Dūda, vėlai atėjus į susirinkimą, matomai nesuprato nei klausimų, nei paaiškinimų apie tai, kurie T. M. D. nariai gali gauti Kudirkos raštus, o kurie ne. Buvo paklausta, ar narys gali gauti Kud. raštus užsimokėjęs už 1909 m., o nemokėjęs už 1910 m. (mat mūsų 28 kp. T. M. D. nariams nebeduodama Kud. raštai neužsimokėjusiems už 1910 metus). Aš atsakiau, kad Kudirkos raštai nors yra duodami už 1909 metus, bet kiekvieno šventojai priedėmė užsimokėti ir už 1910 m. ir gauti Kud. raštus. Antraip mes negalime nusikrausti tyjų, kurie dabar, šiame susirinkime nebegali užsimokėti, bet yra užsimokėję už 1909 metus.

Tą patį sakė ir p. Juška.

Kas link tik kuopų p. Dūda rašo, kad mes siunčiame Kud. raštus išsiųsiam iš draugijos nariui. Būtų labai malonu, kad p. D. pradėdų raštus kaipio drangijos, o podraug ir mano, kaipio jos nario turtu.

rašų nebesiūsime. Ponas Dūda mėnesis atgal susirinkime 28 kuop. kėlė vaidus, kad Centras jį sunkina su mokesčnimis, o dabar jau, antpen, Centras duoda kningas neužsimokėjusiems, nors pirmojo ir antrojo, to „baisaus dalyko“, nebebuvo.

KOMERCIJA, FINANSAI IR TEISES.

Sitokiū antgolevių įvedame į laivraiš naują skyrių, kuriame talpinsime naudingus ar žinotinus Amerikos lietuviams dalykus iš Amerikos komercijos, finansų ir teisijų srities. Skaitytuojai galės kreipties į redakciją su visokiais klausimais sulig pramonijos ir teisijų dalykų ir šiuos klausimus ir išaiškintus šiame skyriuje, — ribose, kokiose tai bus galima. Tikimės, šiai skyrius atneš mūsų skaitytuojam nemažą naudą. —

Red.

PIRKIMAS IR PARDAVIMAS NEJUDINAMOJO TURTO.

Pirkiti kepturę ar batus ir pirkiti namus ar žemę — tai nėra visviena. Perkant kepturę (judinamąjį turtą) užtenka užmokėti piningus ir gauti pakvitavimą, kad piningai yra užmokėti; perkant namą ar žemę (nejudinamąjį turtą) reikia visų pirm persitikrinti, ar pardavėjas tikrai yra savininkas to turto, ar kitos ypatos neturi prie to turto kokios-nors prikabės.

Čia aprašysime, kas ir kaip yra daroma, perkant nejudinamąjį turtą.

Kada pardavėjas ir pirkėjas, stačiai, arba per agentą, sulysta kaina, išmokėjimo būdą ir kitus dalykus, tada pirkėjas moka rankpiningius ir padaro kontraktą, kuifame aprašo turtą, pažymi su-dėrėtą kainą, pakvituoja rankpiningius, išdėsto išlygas, kaip bus išmokama pasilikusioji suma ir apskritai visas kitas išlygas.

Yra daug visokių kontraktų formų. Nėra reikalo čia visiminėti. Tūlose kontraktuose nerasi abi pusi — pardavėjas ir pirkėjas. Toks kontraktas darosi per du raštus, iš kurių vieną draug su rankpiningiais pasilaiko pardavėjas, o kitą duoda pirkėjui, kaipio įmokėtų piningų pakvitavimą, ir išlygų bei aprašytojo turto kainos parodymą. Vienok tankiausia daroma yra tiktai vienas raštas, kuris draug su rankpiningiais lieka pas agentą.

Kada toks susitaikymo kontraktas yra padarytas, tai pardavėjas turi parupinti abstraktą, nupaskojantį apie turtą iki dienos, kurioje padaryta kontraktas.

Abstraktas yra tai savasties istorija, paimta iš pavieto knigės ir paludyta ar tai atsakančios abstraktų kompanijos, ar tai paties registraro arba recorderio. Tokį abstraktą pirkėjas privalo atiduoti advokatai, kad peržiūrėtų ir nuspręstų, ar abstraktas yra ištikimas ar ne, ar titulas savasties yra geras ar ne. Peržiūrėjęs abstraktą, advokatas duoda pirkėjui savo nuomonę (opinion) ant rašto. Toki opinija yra ištikima, jaigu yra ištikimas advokatas.

Paskutiniiais laikais abstraktai pradėjo išeiti iš mados, o jų vietą užimti raštai, vadinami Guaranty policy arba Torrent certificate.

Guaranty policy yra išduodama abstraktų kompanijoms, kuri turi visus kiekvieno nejudinamojo turto aprašymus. Chicagoj guaranty policy raštus išduoda „The Chicago Title & Trust Co.“ Pripažinta visų teismų ir advokatų. Guaranty policy yra tai apdraudimo raštas, jį duotas ant apribotos sumos, patinasai kaip nuo ugnies apdraudimo raštus. Piningų suma su damokėjimu galima pекelti. Guaranty policy raštus užstoja advokatų opinijos vietą.

Torrent certificate yra išduodamas valstijos, kuri užtikrina, kad pažymėtos savasties titulas yra geras. Tai yra geresnis ir pigesnis raštas, negu abstraktas arba guaranty policy, bet iki šiolai dar ne per daug vartojamas.

Kada pirkėjo advokatas peržiūri abstraktus ir atranda, kad savasties titulas yra geras, tada savininkas duoda pirkėjui raštą, vadinamą warranty deed, o pirkėjas užsimoka piningus. Tas warranty deed turi buti rekordotas, tai yra įtrauktas į pavieto kningas, ofise Recorder of Deeds arba kaip kur vadina Registrar.

Jaigu pirkėjas neturi visų piningų užmokėjimui sulygotos sumos, tai užtraukia ant perkamos savasties paskolę. Raštai,

vartojami užtraukiant tokią paskolę, vadinasi mortgage arba trust deed, prie jų prisideda dar vėkselai vadinami mortgage notes arba trust deed notes, draug su raščiais kais ant palukų (procentų), vadinamais interest coupons.

Skirtumas tarp mortgage ir trust deed yra tas, kad mortgage daromas yra ant vardo tos ypatos, kuri skolina piningus, o trust deed yra duodamas ar tai ant kokios kompanijos ar tai ant atsakančios ypatos vardo. Toki ypatą vadina trustee, ir jos įpėdinis successor in trust. Piningų paskolintojas pasilaiko tiktai vekselius, padarytus ant skolininko vardo ir patikrintus antroje pusėje parasu. Tokie vekseliai (notes) galima by kam parduoti. Kas vekselį turi, vadinasi legal holder of the notes, o raštas trust deed visados pasilieka ant vardo trustee ir successor in trust.

Mortgage ir trust deed turi buti rekorduoti (įtraukti į pavieto kningas) toliu pat būdą kaip ir warranty deed. Jaigu pirmos paskolos žmogui neužtenka, ir jis paima vėl paskolę ant trust deed arba mortgage, tai tokie raštai turi buti pat rekorduoti; jie vadinasi antru mortgage. Atsitikus parduoti savastį už skolas, pirmojo mortgage arba trust deed savininkas, kas gaus savo piningus pirmiau, kas po to atlieka, gauna savininkas antro mortgage, o kas bus galutinai likę eina savininkui.

Kada skolininkas moka palukus (procentą), tai jis gauna už įmokėtus piningus kvitą, interest coupon; kada atmoka skolą, tai gauna atsakančią pakvitotą note; kada išmoka visą skolą ir palukus, tai gauna atgal atsakančią pakvitotą visą notes, interest coupons, mortgage arba trust deed ir dar atsakinį raštą, vadinamą release deed, kuris turi buti taip pat rekordotas, kaip ir warranty deed, trust deed arba mortgage. Tokie rekordai paskui parodo, ar yra koki skola ant perkamos savasties, ar ne.

Mortgage arba trust deed padarystai daromi ant 5 arba ant 3 metų, — arba ant tiek laiko, per kiek skolininkas pasitiki apmokės skolą. Jaigu pažymėtu laiku skolininkas negali atsilpyginti, tai, paskolintojui sutinkant, paskolės laikas gali buti prailgintas; toks prailginimas vadinasi extension of the mortgage arba trust deed. Jaigu gi paskolintojas nesutinka prailginti laiko, tai skolininkas turi pasipirinti gauti reikalingą paskolą iš kur kitur ir išduoti naujus raštus naujam paskolintojui. Skolininkui negalint ar nenorint tai padaryti, paskolintojas pveda reikala advokatai, kurs patraukia reikala į teismą, vadinamą „Master of Chancery“.

Teismas pakviečia ir išklauso abi pusi; jaigu skolininkas skolos apmokėti nesutinka, teismas nusiskiria savastį parduoti iš licitacijos. Tai vadinasi mortgage'o uždarymas. Ypatą, nupirkusi turtą iš licitacijos gauna raštą, vadinamą sale certificate. Bet per 15 mėnesių nuo laiko pardavimo iš licitacijos pirkėjas turi tiesą apmokėti visas skolas su palūkom, visus teismo kaštus, ir savastį atsiūnti atgal. Jaigu bėgyje 15 mėnesių skolininkas to nepadarė, tai Master of chancery išduoda pirkusiam iš licitacijos deed ir skolininkas praranda jau savo teises ant visados.

Paskolos ant trust deed arba mortgage paprastai daromos ne augstesnės, kaip pusė savasties vertybės. Darant tokias paskolas ne bangu už jėtus piningus ir lengviau skolininkui.

Kad išvengus nemalonumo uždarymo mortgage'o, paprastai yra duodamas pirkėjui kontraktas, taip vadinamas contract for Warranty deed. Toks kontraktas irgi turi buti rekordotas, kad savininkas negalėtų tą pačią savastį parduoti kitai ypatai; sulyg įstatų, pirmas turi teisę prie savasties tas, kieno pirmojo arba paskolos rašai pirmiau rekorduoti.

Perkantieji ant kontrakto, taip pat, kaip ir perkantieji ant warranty deed, turi, pasamdyti iš savo pusės advokatą savasties titulo tikrumo peržiūrėjimui; pirkėjui išplindant visas išlygas, pirkimas ant kontraktoto yra taip pat tvirtas, kaip ir ant warranty deed, praradimas-gi teisijų prie savasties įvyksta be tokių klapatų, kaip turint warranty deed.

Pirkti nejudinamąjį turtą gali vyras ant savo vardo ir be moteries daleidimo ar žinlos, taip pat kaip ir moteris gali pirkti ant sa-

vo vardo be vyro daleidimo ir žinios, bet parduoti negalima be abiejų sutikimo ir parašo. Vaidai, pakol abudu tėvai yra gyvi, į savasties parduoti kitiems negali. Tėvams numirus, vaikų reikalas turi eiti per globėjų arba našlaičių teismą, paprastai vadinamą *probate court*, arba *surrogate court*, o kartais ir *orphans court*, tas teismas nuskiria administratorius arba globėjus, kurie gali veikti vardan vaikų.

Jaigu kokios nors upatos, gali prie kokio nors turto turėti priekabę, bet jų nenori daryti, tai, atsiskaidomas nuo savo tiesų, jos išduoda *Quit Claim Deed*, už kurį paprastai mokama \$1.00.

Neskaityti skolų, kokias užtraukiamas ant nejudinamojo turto parastu paskolos būdu, esti, skolos nepermatytos, būtent: valstijiniai mokesčiai, taxes, assessments už ištaisymą gatvių ir šalvygatvių (*Streets and sidewalks*), neapmokėta medžiaga suvartota namų statant ar pataisant, neapmokėtas darbininkų darbas, baismės, pripažintų teismų ir tt.; tokios skolos vadinasi *Liens* atskirumui nuo paprastų skolų, vadinamų *Incumbrance*.

Trumpame rašte nėra galima aprašyti visų keblumų, kokie pasitaiko perkant arba parduodant nejudinamąjį turtą. Tačiau iš to jau, kas paminėta, galima numatyti, kaip reikia būti atsargiam, perkant ar parduodant namus, lotus, farmas, ar kitą nejudinamąjį turtą. Patogiausia yra kiekvienam tokiame atsitikime pasisamdyti atsakančią advokatą.

J. J. Herimanovič.

Iš Chicagos Lietuvių Gyvenimo.

IS "BIRUTĖS" Gyvenimo.

Baigianties vasarai ir artinantis šaltoms dienoms, "Birutės" draugijos sąnariai jau pradėjo rūpintis apie ateinančius rengiamuosius vakarus. Štai, dvi savaitės atgal "Birutės" draugijos valdyba susirinko pas p. Petrauską ir maždaug apkalbėjo veikimo programą. Nutarė pradėti nuo antrosios spalio dienos kas antras sekmadienis turėti savo vakarą su perstatymu. Kalbėta, kad "Birutės" draugija imtųsi vaidinti rimtesnius klausiskus veikalus, ir nutarė pirmam vakarui, būsimajam spalio mėnesio, sušaukti Kalėdų Kaukės draugiją. "Birutės" draugija imtųsi vaidinti rimtesnius klausiskus veikalus, ir nutarė pirmam vakarui, būsimajam spalio mėnesio, sušaukti Kalėdų Kaukės draugiją. "Birutės" draugija imtųsi vaidinti rimtesnius klausiskus veikalus, ir nutarė pirmam vakarui, būsimajam spalio mėnesio, sušaukti Kalėdų Kaukės draugiją.

Toliau buvo nutarta patatyti ant scenos (iki advento): Pleirio "Vagis", Geros "Tai politika", stambesnius: "Mindaigis", "Genovaitė", "Aukso dievaikis" ir k. Prieg tam dar, jau bus laiko, muzikinius veikalus, jau žinomus choro dainas, "Kaminakrėtį", "Adomą ir Jevą", "Sienapjūtę" ir k., kuriuos p. Petrauskas naujai taiso.

Tikimosi, kad visuomenė atjaus "Birutės" ir lankysis į jos rengiamuosius vakarus, tikimosi, kad kitos draugijos vieton rengiamų tuščių balių, kuriuose nieko nesimato išskiriant kokius ten amerikėniskus šokius ir daugimosi stiklinėms, rengs panašius vakarus ir užprašys "Birutės" draugiją dalyvauti juose. Dar tikimosi, kad ir kituose netolimuose miestuose lietuviai panorės rengti vakarus su perstatymais ir dainomis. "Birutės" draugija už mažiausį atlyginimą yra pasiryžus tarnauti scenos menui iš visų pusių.

Atsibuvusiam "Birutės" draugijos susirinkime 15 d. rugpjūčio perrinkta nauja valdyba, būtent: pirminku išrinktas senasis p. M. Dūdas, jo pakeičininku veiton p. V. J. Vitkevičius, p. J. Baltrušaitis — didis mylėtojas scenos, protokolų raštininku veiton p. J. Dagis — M. Damijonaitienė; finansų raštininku veiton p. J. Dagis. Rezisieriu p. Baltrušaitis. Scenarijus Damijonaitis ir P. Stogis.

Naujoji valdyba prisidėjo tarnauti draugijai kiek galėdama ir daugiaus nuveikti negu pirmuos, o ypač tikimasi iš pp. Dūdos, Vaitiekio, Baltrušaičio ir Stogio.

Visus vakarus nutarta rengti, jai salis bus galima gauti, šv. Jurgio parapijos salėje.

Dar verta paminėti, kad "Birutės" draugija buvo paskyrusi iš savo kasos (nors joje visai mažai te-

ra pinigų) \$100 sušelpimui p. J. Sutkaus, buvusio "Birutės" raštininko, kankinamo džiūvos; prie to dar sąnariai sumetė su virš \$11, bet toji pašalpa nebespėjo pasiekti džiūvos auką — ją 8 d. rugpjūčio nugalavo ir tasai mūsų buvęs darbininkas jau išsisi žemėlėje. Piningai pasiūti jo moterei. Tiek šiuo kartu iš "Birutės" gyvavimo.

Pagal nutarimą "Dramatiško Rateljio" L. S. S. Chicagoje — pranešu kad sekantį sezoną Dram. Rat. valdyba išrinkta iš šių asmenų: p. A. Kvedaras — pirminku, p. S. Strazdas — sekretorium, p. B. Vaitiekūnas — rezisioriu, pp. K. Gugis ir B. Vaitiekūnas kasos globėjais.

Tai gi, matyt, Dram. Rat. žada dirbti ir toliau scenos dirvoje. Apie veikimo pasekmingumą Chicagos lietuviams maždaug jau žinoma iš praėjusių, dėlto nematau reikalo tik atkartoti. Tiek tik galima pasakyti, kad Dramatiškas Rateljio, pilnoje to žodžio prasmėje, dirbs dailos, o ne kokios nors parodos. Nors jis yra po globa Liet. Soc. Sąjungos Chicagoje, — tačiau jo veikimas nesuvaržytas partijos disciplina. Kitaip ir negalima: dailos darbas reikalauja pilnos nepriklausomybės. — Chicagos lietuvių socialistai pilnai su tuo sutiko. Reikia, kad ir socialistai moka gerbti dailą ir dirbti jos naudai taip, kaip ir tie, kurie neseniai apsaukė juos "dailos priešais"; kad ir socialistai moka atskirti dailos darbą nuo partijos. Losiami bus įvairūs veikalai, tik ne atzagareiviški ir ne kurstant šovinistiskus jausmus.

Norintieji turėti su Dram. Rat. kokius nors reikalus, k. a. lošime ir t. p. lai atsišaukia adresu:

S. Strazdas,
2030 Canalport Ave.,
Chicago, Ill.

Visokios žinios bus suteiktos greitai. Vėlai atsišaukusiems nebus atsakinėjama, nes patarlė sako: ne laikas šunį lakdinti, kada reikia eiti medioti.

Vardan Dramatiško Rateljio,
Sistys Strazdas.

"Aušros" draugijos Chicagos kuopos Apšviotos Komisija susirinkė prelektijas sekantį žiemai tokiu būdu.

18 ir 25 rugsėjo skaitys K. Jurgelionis; tema: "scenos menas: deklamacija, mimika, žaidimas".

3 spalio — Dr. Graičiūnas, tema: "būdas išsiplėtimo užkrečiamųjų ligų ir kova su jomis".

9 spalio — Diskusijos: už visuotinių lygų balsavimą ir prieš.

16 spalio D-ro Matulio referatas: lytiškosios ligos.

23 spalio K. Jurgelionis, tema: beždionių kalba ir kalbų pradžia.

30 spalio — K. Jurgelionis, tema: atskirų žodžių reikšmės.

6 ir 13 lapkričio — Mikolaitis, tema: populiarizacija astronomijoje.

20 ir 20 lapkričio — J. Ilgud, tema: žemės istorija.

27 spalio ir 4 gruodžio — Gud, tema: kultūros istorija.

11 gruodžio — Dr. Rutkauskas, tema: svaiginanti gėrimai.

18 gruodžio — P. Mažilio (Kio-kavos studento) referatas: žmogaus kūno paviršiaus ir vidurių parazitai.

Chicagos lietuvių muzikos konservatorijos mokslo jau prasidėjo. 17 šio mėnesio dieną buvo pirmoji lektija: muzikos teorijos ir solfeggio. 24 š. m. dieną bus anatomijos lektija. Anatomijos lektoriaus konservatorijoje skaityti yra pakviestas ir apsiėmęs daktaras Graičiūnas.

14 rugpjūčio d. ant Town of Lake įsikurę Lietuvių Laisvamųjų Susivienijimo kuopa. Į kuopą įsirašė 19 sąnarių. Girdėta, kad kita laisvamųjų kuopa ketina įsikurti V. J. Vitkevičiaus, p. J. Baltrušaitis — didis mylėtojas scenos, protokolų raštininku veiton p. J. Dagis — M. Damijonaitienė; finansų raštininku veiton p. J. Dagis.

Isuolė per langą ir užsimušė. Liudvikas Kunickis, apie 28 metų amžiaus, gyvenęs tris metus Amerikoje, nedėlioje 7 d. rugpjūčio, pasigyręs, jog geria, geria ir niekaip negali pragerti pinigų, vis jų yra ir yra, jo juos pragerti. Gerai įsikaupęs sugrįžo apie 11-tą val. vakare namon, kada visi miegojo, jėjo į savo miegamąjį ant antrų lubų ir ten besirengdamas gulni, užsiremė ant lango ir taip užmigo. Paskui užsikostė, ar kaip, išlėkė per langą ir nutupė tiesiog ant galvos taut, jog net smegenis išstoko. Užsimušė ant vietos. Jis gyveno ant Honore

gatvės, ties 44-ta. Kadangi nepirgėlio į parapiją ir nebuvo buvęs išpažinties, tai ji palaidojo nešventose kapinėse. Jis paėjo iš Kau-no gub.

Vagonų sutrintas. Vladislavas Pačkorius, gyvenęs 4522 Marshall ave., 6 d. rugpjūčio tapo sutrintas ir ant vietos užmuštas tarp tvoros ir einačių darbinį vagonų, stockyarduose. Jis dirbo kaipo daildė.

Smala nudėgino burną. Antanas Norbutas, gyvenęs 4500 Hermitage ave., 12 d. rugpjūčio, explodavus smalos katilui, stockyarduose, prie Swifto kompanijos, tapo sunkiai apdegintas. Apdegė dešinė burnos pusė. 13 d. rugp. tapo nugabentas į šv. Antano ligonbutį.

VIETINĖS ŽINIOS.

JAPONŲ MINISTERIAI CHICAGOJE.

10 rugpjūčio dieną į Chicago atkeliavo japonų Komercijos ministeris baronas Oura ir sveitinamųjų dalykų ministeris T. Sakai. Sitiedu ministerių specializacijai deleguoti iš Japonijos į Angliją ir Ameriką pasikalbėti apie japoniškąją parodą. Jiedu buvo jau Londone ir Washingtone. Į Chicago atkeliavo apžiūrėti miestą, kaip jis tinkamas parodai. Japonai šitas parodas, Londone ir Chicago, ketina įtaisyti tuo tikslu, kad padarius tvirtesnius ryšius prekyboje su Anglija ir Suvienijtomis Valstijomis.

BARONAS OURA Japonijos ministeris.

Chicagoj tik ką užsibaigė templiarių suvažiavimas ir vėl ketina būti kitas suvažiavimas būtent Komercijos Asociacijos; per tą suvažiavimą tikimos aplankys Chicago apie 200.000 svečių.

DIDZIAUSIAS MASONAS.

Tarp templiarių, parodavusių Chicagoje, buvo vienas delegatas iš Tucson, Ariz. turėjęs 7 pėdas augščio ir svėręs 247 svarus.

Chicago yra pramoningiausias Amerikos miestas, 1909 metais visokių išdirbinių Chicagoj pagaminata už \$1.400.000.000. Chicago yra didžiausias šiame krašte centralinė rinka, turi didžiausias sankrovas ir plačiausia transportacijos sistema.

NAUJA GELŽKELIO LINIJA.

St. Louis ir E. Traction Co. ketina taisyti naują gelžkelio liniją, kuri eis iš Granite City per Madison county iki Greenville, Ill.

Chicagoj esą daugiausia negero valgio gamintojų, peržengiančių įstatymus. Už peretus metus ne viena Chicagiskė valgio kompanija turėjo užmokėti baudą už įstatymų apie valgių lauzymą. Tarp nubaustytų kompanijų yra: Swifto Co. už falsavimą alyvos \$200, John A. Talman & Co. už falsavimą sirupo — \$50, Spielmann br. Co. už falsavimą uksuso — \$25, Square-Dingee Co. už primaismą įtomatų skystymą (catsup) netinkamų valgiui dalykų — \$50 ir daug kitų.

GYVULIŲ SKAIČIUS CHICAGO STOCKYARDUOSE.

Gyvųjų gyvulių Chicagos stockyarduose skaičius seredoje 3 rugpjūčio d. buvo toks:

galvijų	11.233
telų	2.094
kiulių	14.801
avių	23.591
Sevaitę vėliaus, seredoje 10 rugpjūčio skaičius buvo didesnis:	
galvijų	23.000
telų	2.600
kiulių	18.000
avių	33.000
Seredoje 3 rugpjūčio d. iš Chicagos stockyardų išvežta gyvulių:	
galvijų	6.780
telų	124
kiulių	3.371
avių	7.853
Seredoje 10 rugpjūčio išvežta:	
galvijų	7.000
telų	150
kiulių	2.000
avių	12.000

PASKIAUSIAI GAUTOS ŽINIOS.

Lietuvių Mokslo Draugijos visuotiniai susirinkimai buvo pertraukti policija. Paskui leidė ir vėl susirinkti tik uždraudė dalyvauti susirinkime ne sąnariams.

Kilęs Brusselio visuotinėje parodoje galsas visko neuatkins. Francuzijos skryje išgelbėta daug brangių gėbelių. Anglijos skryje išgelbėta daugelis senųjų dailininkų paveikslų.

New Yorko mayoro Gaynor'o sveikata nesėkmingai pavyko; jis pasveikė.

Washington, D. C. buvo patatytas Shakspeareo veiklas "As you like it" (kaip jums tai patinka) esperanto kalboje pirmą syk. žiūrėjo valdinim 300 esperantistų.

Atspausdintas Chicagos gyventojų surašas. Anot jo Chicagos gyventojų skaičius — 2.500.000. — Pavardžių Johnson — 8.205, pavardžių Smith — 5.233. Surasas turi 1766 pusl. ir sveria 11 svarų ir 14 uncijų.

daug

JUOKELIAL VAGONE.

Poni (kuriai iškirėjo kudykio verkimas). Biednas tas vaikelis! Kaip jis verkia! Ar tai berniukas, ar mergaitė?

Motina (kuriai patiko ponios meilumas). Berniukas, berniukas!

Poni. Tai gal tamsta neužmiršai sekantį stotį persėsti į kitą vagoną. Berniukui nepridera būti moterų skryje.

("The Sketch").

Plauky auginimo profesorius. Nezinau, ar pagarsinti į laikraštį šitą padėkovonę ar ne.

Jo sekretorius. O kaip parašyta? Profesiorius. Žmogus rašo šitaip: "Aš turėjau mano pakaušį šį tris praplikusias vietas, o kai pradėjau vartoti tamtos išradimo vaistus, tai turėjau iš viso tik vieną plikę."

Jis. Ką tu pasakytum, jaigu aš tave pabučiuočiau.

Ji. Jaigu pabučiuotuom, kaip visai kiti bučiuoja, tai aš nesakyčiau nieko.

("Sat. Blade").

— Męs neturime sviestinių studentų.

— Kaip tai?

— Mūsų studentai gyvena tik dvasia.

— Ui, kaip man sopėji galvas visą rytą.

— Ve, koks-gi priežastis?

— Aš mistinai, kad man per galvą kas spritkę padarė.

APGARSINIMAI.

SVARBIAUSIAS DALYKAS.

Jaigu jūs norite apsaugoti savo sveikatą, jūs turite neužmiršti, kad svarbiausias dalykas žmogaus kūne yra kraujas. Rūpinkitės, kad kraujas būtų čystas ir sveikas ir visas jūsų kūnas bus sveikas. Jaigu jūs kraujas menkos kokybės, tai ir visa sistema kentis: jūs jusite nusilpėjimą, nenorą valgyti ir vidurių negalėjimą suvirinti. Tokiuose atsitikimuose Trinerio Amerikano Elixir iš karta vynu yra geriausias vaistas. Jis sužadina virinimo organų veiksmą, gerai išvalys visą sistemą ir pagelbės susiformuoti geram čystam kraujui. Šitas vaistas stebėtinai

gerai pagelbsti vidurių ir žarnų neveikimuose, kraujo ir nervų negerovėms. Vaistų sąskrovose. Jos, Triner, 1333—1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill. — Daktariški patarimai laisvais užduka.

SIMANAS KVIEKAUSKAS "LIETUVOS" KELIAUJANTIS AGENTAS.

Simanas Kvietkauskas keliauja valstijose Illinois ir Wisconsin, užrašinėdamas laikraštį "Lietuva" ir priiminėdamas už jį premieratą. Jis turės nuo laikraščio "Lietuvos" išleistojo A. Olszewskio rašytą palidujimą ir kvitą, pagal ką galėsite jį pažinti, kad yra mūsų užtikrinto agentu ir galėsite drąsiai jam duoti pinigų, ant premieratos, knygų ir kitokių tavarų, nes mės už jį atsakome.

Simanas Kvietkauskas taipgi yra agentu ir mūsų štoro, The Bridgeport Clothing Kompanijos. Jis turės su savim sampelių tui mūsų štoro tavarų ir kas tik mu reikalaus galės jį užsisakyti, o mės viską prisisišime. Mės savo štoro tavarų gvarantuojame, kad bus toki, kaip mūsų Kataloguose aprašyti. Jaigu gavę juos rastų kitokių, tegul sugrąžina, o mės jam pinigų sugrąžinsime.

"Lietuvos" Išleistojas, A. Olszewskis.

Draugysčių reikalai.

DIDELIS PIKNIKAS.

Susivien. Lietuvių Draugij. nedėlioje 28 rugpjūčio (August), 1910 m. Bergman's Grove, Riverside, Ill. Pradžia 9 val. ryto. Įžanga 25c. porai. Bergmano darbas savo gražumu jau tapo pagarsėjo tarpe Lietuvių, jau nei nereikalinga apie tai kalbėti. Susivien. Lietuvių Draugij. Komitetas visuomet parengia puikius balius ir piknikus: o šitas bus puikiausias iš jų visų. Todėl, jaunieji ir senieji, atsilankykite kuokatingiausiai šitan piknikam. Pelnas gi eina budavojimui svetainės.

PIRMAS DIDELIS PIKNIKAS. Liet. Kraujų Klubas suvažiavimui. Paskaitos parengė pirmą didelį pikniką, nedėlioje 21 rugpjūčio (August) 1910 m. Schuth's Grove, Riverside, Ill. Pradžia 9 val. ryto ir trauksis iki vėlav vakarui. Įžanga porai 25 centai.

Davaudoti galima: Metropolitan elevatori iki 48 Ave., nuo ten La Grange karais iki darul. Ir 12 karais iki 48 Ave., nuo ten La Grange karais iki darul.

Bus tai vienas iš puikiausių piknikų, nes bus pirmūnis ir parengtas vietinės kraujų draugystės. Juk žinote, kad kraujai niekad nieka prastai nedarė. Taigi kviečiame visus lietuvius ir lietuvaites atsilankyti kuokatingiausiai, nes bus labai linkama diena. Lietuviški muzikantai gieslės puikiaius lietuvius šokius, bus visokių skanių gėrimų ir užkandžių ir kviečiame lietuvius eiti. Didelis darbas, pilnas žalių medžių, po kurių pavėsis galėsite pasilsėti. Užkvičiame visus.

Komitetas.

PIRMAS DIDELIS BALIUS. St. Charles, Ill. Draugystės šv. Jurgio Rlc, atsisub 3 sept. terberio, 1910 m. 56 Irwin Hall, ant kampe W. Wayne ir 2 gat. įžanga 50c porai.

PIRMAS DIDELIS BALIUS. Rengiamas draugijos D. L. K. V. atsisub 4 d. rugpjūčio (september), 1910 m. Pradžia 11 ryto val. ir trauksis iki vėlav vakarui — Germania Hall, kampos 18 ir E. St. Tacoma, Wash. Išdirgal už prašom atsilankyti į pulkų pasilinksminimą. Įžanga 50c, moterims dykai. Gieslės puikūs muzikantai; bus skania užeikandis ir geri gėrimai. Už prašo Komitetas.

TAI BROLIAI IR SESERIS URA! URA! URA!!! Lietuvių Pasilinksminimo Draugij. Klubas pinks. Iš Indiana Harbor, Ind., darže Lake Side Grove, Ind. Eving ave., So. Chicago, Ill. nedėlioje rugpjūčio 21 dieng (Aug.) 1910 m. įžanga vyrams 25c, merginoms dykai.

DIDELIS PIKNIKAS. Rengiamas S. L. A. 139 K. Kensington, Ill. piknikas, vyks nedėlioje 21 d. rugpjūčio (Aug.), 1910 m. P. Karokio darže, 123 st. ir Union ave. West Pullman, Ill. Pradžia 10 val. ryto ir trauksis iki vėlav laikui išdirgal kviečiame visus senus ir jaunas, vaikūnus ir merginas į šitą puikų pikniką. Muzikė geriausia, gieslės lietuvius ir amerikėniskus šokius; ir dainuos dainas L. M. R. J. A. A. A. choras iš Kensington, Ill. ir visą laiką bus skrajojanti kraus. Dovanas paauksiuo pikniku. Maistai kviečiam visus. Įžanga porai 25c. Komitetas.

Pardavimai namų keturiuiais butais, 6 kambariai, geriausias darbas nuolat taisyti; arti lietuvių bažnyčios. 2342 S. Oakley Ave., Thomas Mis.

Pardavimai salūnas geroje vietoje, tarp lietuvių ir lenkų. Parsiduoda nebrangiai. Savininkas išvažiavo į kitą miestą. Atsišaukite šiuo adresu: 4554 So. Ashland av., Chicago, Ill.

STEBĖKIS! Uzmokėjęs \$50 už Grocery & Market, geroj lietuvių apyventoj vietoj, turėsi \$1500 pelno į metus. Pardavimai krautuvi turi dēlo, kad peralskyvau su dailininku ir negaliu susikabinti lietuviški. Paig! neapleiki progos ir kreipkitės: pas: Meyer, 3449 So. Morgan St., arti 35 gatv., Chicago, Ill.

Anglis ir ledinis bėrnis, 4 arkliai, 9 veimlai ir tt. Gera progataisakandis žmogul; padaryti pinigų. Parduodu neperbrangiai, nes sąvėdininkas ketina važiuoti į Lietuvą. Atsišaukite šiuo adresu: M. Svečulis, Box 6, Palmerton, Pa.

Pardavimai 2 storas su skiepu (rustin), murtinis rėmas namui už pakaitę \$34 rendos į mėnesį. 42 simtai užmokėtos savininkui upakaituotose namuose, 3220 Auburn ave.

Pardavimai 2 storas su skiepu (rustin), murtinis rėmas namui už pakaitę \$34 rendos į mėnesį. 42 simtai užmokėtos savininkui upakaituotose namuose, 3220 Auburn ave.

Pardavimai 2 storas su skiepu (rustin), murtinis rėmas namui už pakaitę \$34 rendos į mėnesį. 42 simtai užmokėtos savininkui upakaituotose namuose, 3220 Auburn ave.

Pardavimai 2 storas su skiepu (rustin), murtinis rėmas namui už pakaitę \$34 rendos į mėnesį. 42 simtai užmokėtos savininkui upakaituotose namuose, 3220 Auburn ave.

Pardavimai 2 storas su skiepu (rustin), murtinis rėmas namui už pakaitę \$34 rendos į mėnesį. 42 simtai užmokėtos savininkui upakaituotose namuose, 3220 Auburn ave.

Pardavimai 2 storas su skiepu (rustin), murtinis rėmas namui už pakaitę \$34 rendos į mėnesį. 42 simtai užmokėtos savininkui upakaituotose namuose, 3220 Auburn ave.

Mės Sujieškom.

Uždegyimui laiko ir galvosuko namų pirkėjams, mės sujieškome kelis namus, geriausias kokius galima rasti už paduotą kainą ir šitai juos pagarsiname. Kaa išsigali mokėti trečią dalį, ar daugiau, ant jų namų tam mės trukstantis pinigų pasiskoliname lengviausiomis sąlygomis.

Šituos namus mės patariame pirkti lietuviams:

No. 121. 8 rūmų murtinis namas, ant stulpų. Lotas 24x125. Randos į metus nesa \$204. Kaina \$1600.

No. 232. 4 kambarių murtinis namas. Geroj vietoj. Lotas 25x125. Kaina \$1600.

No. 230. 2 mediniai namai, 2 gyvenimai 1 — 5 r. 1 — 4 r. Lotas 24x125. Randos nesa į metus \$216. Kaina \$1700.

No. 156. 2 mediniai namai, 1 — 5 r. 1 — 4 r. Lotas 31x147, kampinis. Kaina \$2000.

No. 12. 2 namai, 4 gyvenimai po 4 r. Lotas 25x125. Randos nesa į metus \$2000.

No. 10. 2 lubų murtinis namas, 2 gyv. po 6 r. Lotas 25x135. Kaina \$2500.

No. 4. 2 lubų murtinis namas, 4 gyv. po 4 kambarius. Randa \$480. Kampinis lotas 30x147. Tikrai \$3700.

No. 217. 2 lubų murtinis namas, 2 gyv. po 6 kamb. Lotas 25x125. Randos nesa į metus \$372. Kaina \$3600.

No. 241. 2 lubų murtinis namas, 16 kambarių. Lotas 125x125. Randa \$504. Kaina \$4500.

No. 241. 2 lubų murtinis namas, 4 gyven. 2 — 5 r. 1 — 3 r. 1 — 4 r. Lotas 25x125. Randos nesa į metus \$540. Kaina \$4500.

